



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ห้องแห่งความฝัน



โดย
นางสาวณัฐมล อนุศักดิ์สิริ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE CHAMBER OF DREAM



A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for Master of Fine Arts VISUAL ARTS EDUCATION

Silpakorn University

Academic Year 2022

Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	ห้องแห่งความฝัน
โดย	นางสาวณัฐมล อนุศักดิ์สิริ
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ศึกษา แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ทิพนันท์ แยมมณีชัย
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ ปรีชา เกาทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิสูตร โพธิ์เงิน

คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

.....
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชญ มุกดาเมณี) คณะบดีคณะจิตรกรรมประติมากรรมและ
 ภาพพิมพ์ และคณะศึกษาศาสตร์

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....
 (ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ พิษณุ ศุภนิมิตร) ประธานกรรมการ

 (รองศาสตราจารย์ ทิพนันท์ แยมมณีชัย) อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

 (ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ ปรีชา เกาทอง) อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิสูตร โพธิ์เงิน) อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โสมฉาย บุญญานันต์) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

646120003 : ทักษะศิลปศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ห้องแห่งความฝัน

นางสาว ญัฐมล อนุศักดิ์สิริ: ห้องแห่งความฝัน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์
ทิพเนตร์ แยมมณีชัย

การสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์หัวข้อ ห้องแห่งความฝัน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ค้นคว้า ทดลอง และพัฒนาเกี่ยวกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและเทคนิควิธีการสร้างสรรค์จากความฝันและจินตนาการ สร้างสรรคผลงาน ศิลปะจิตรกรรมร่วมสมัยเทคนิคผสม ในรูปแบบเหนือจริง สร้างสรรคผลงานที่มีความหลากหลายทั้ง รูปแบบของ ผลงาน แนวความคิด และเทคนิควิธีการ นำมาผสมผสานกัน เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการ และ ความสำคัญของของฝัน ซึ่งเป็นการแสดงออกที่มีความเฉพาะตัวและมีเอกลักษณ์ของผู้สร้างสรรค์ ในการสร้างสรรค์ ผลงาน โดยอาศัยการผสมผสานกันของเทคนิค และการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ มาอยู่ร่วมกัน ผู้สร้างสรรค์ต้องการให้ ผู้ที่ได้รับชม ได้รู้สึกถึงอารมณ์ ความรู้สึก และจินตนาการของความฝัน โดยผู้สร้างสรรค์ได้นำแรงบันดาลใจมาจากการฝันของตนเอง และจัดความฝันนั้นให้อยู่ภายในห้อง โดยเนื่องจากในชีวิตที่ผ่านมาของผู้สร้างสรรค์โดยส่วนใหญ่ มักจะอยู่แต่ภายในห้อง ผู้สร้างสรรค์สามารถแสดงตัวตนของตนเองออกมาได้อย่างเต็มที่ สามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้ อย่างอิสระ ผู้สร้างสรรค์จึงได้นำความฝันมาอยู่ภายในห้องเพื่อสื่อถึงการแสดงออกอย่างอิสระในรูปแบบและตัวตน ของตนเอง

ผู้สร้างสรรค์ได้ทำการเริ่มศึกษา ค้นคว้า ทฤษฎีต่าง ๆ ศึกษาเทคนิคและรูปแบบผลงานของศิลปิน นำมา รวบรวม ทดลอง พัฒนา และต่อยอด จนเกิดเป็นผลงานศิลปะในรูปแบบใหม่ที่แฝงไปด้วยเอกลักษณ์ และเรื่องราว ของผู้สร้างสรรค์ สร้างสรรคผลงานลงบนผ้าใบจนเกิดเป็นผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้

ผลงานการศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้นำข้อมูลมาศึกษา วิเคราะห์ และ สร้างสรรคผลงานให้ตรงต่อวัตถุประสงค์ ซึ่งมีผลงานทั้งหมดจำนวน 4 ชิ้น ชิ้นที่ 1 ชื่อ “ห้องเก็บฝัน” ขนาด 120x100 เซนติเมตร สื่อถึงห้องที่กักเก็บความฝันและจินตนาการเอาไว้ ชิ้นที่ 2 ชื่อ “ฝันกินฝัน” ขนาด 90x200 เซนติเมตร สื่อถึงสัตว์ประหลาดที่คอยกัดกินความฝัน ชิ้นที่ 3 ชื่อ “ตัวตนของความฝัน” ขนาด 150x100 เซนติเมตร เป็นการนำความฝันและจินตนาการแสดงออกมาในรูปแบบที่เป็นรูปธรรมและเห็นชัดมากขึ้น ผลงานชิ้นที่ 4 “ฝัน กลางวัน” ขนาด 150x100 เซนติเมตร สื่อถึงการเพ้อฝันไปเรื่อย ๆ โดยมีเรื่องราวที่หลากหลายเป็นส่วนประกอบ นำ เทคนิคการเทสีอะคริลิก เทคนิคการปะติด และเทคนิคจิตรกรรมมาผสมผสานและนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยหวังว่าผลงานการสร้างสรรคทั้งหมดนี้จะมีส่วนช่วยให้ผู้รับชมได้เกิดจินตนาการ ความสนุกสนาน และตระหนัก ถึงความสำคัญของความฝัน

646120003 : Major VISUAL ARTS EDUCATION

Keyword : The Chamber of Dream

MISS Nattamon ANUSAKSIRI : The Chamber of Dream Thesis advisor :
Associate Professor Tippanet Yaemmaneechai

The artistic creation thesis under title "The Chamber of Dream" aims to study, explore, experiment and develop related theories including techniques in creation from the dream and imagination to create surrealistic various in forms, concepts with mixed techniques as to reveal feelings, imagination and the significance of dream. This is a unique expression and identity of the creator. Based on the combination of different techniques and the composition arrangement, the creator hopes that the audiences recognize the emotion feeling and imagination of the dream. The creator inspiration is from her dreams and she arranged them in the room. As she often stays in the room for almost of her life in the past. Then she expresses her identity in her own way freely.

The creator began studying, investigating, gathering various theories and techniques including work forms of artists to use in experiment, development and expansion to create new forms of art with her identity and her story. She created works on canvas, they are a series of art works thesis.

The creator had gathered information for studying, analyzing and creating to meet the goals of this study. There are altogether 4 pieces work. The first one is 'The Storage of Dream Room' 120*100 cm. size, represents a room for storing dreams and imagination.

The second one is 'Dream Eating Dream' 90*200 cm. size, represents a monster that eats the dreams. The third one is "The Identity of Dream," 150*100 cm. size, expresses dreams and imagination in a visible and more clear way. The last one is "Daydream" represented fancying that composed of various stories.

Acrylic colors pouring and collaging, combining painting techniques were used to create works with the hope that these works could help the audiences to imagine, have fun, and realize the importance of their dreams.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “ห้องแห่งความฝัน” สามารถสำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความช่วยเหลือและคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ทิพนทร์ แยมมณีชัย อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ศาสตราจารย์เกียรติคุณปรีชา เกาทอง อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน ที่ให้ความรู้ คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข ที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ประจำภาควิชาทัศนศิลป์ศึกษา คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ และคณะศึกษาศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานและการทำงาน รวมถึงเจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตรทุกท่านที่อำนวยความสะดวกและประสานงานให้ความช่วยเหลือในการทำ วิทยานิพนธ์การสร้างสรรค์ผลงาน คำนคว้าข้อมูลในการศึกษาและจัดทำศิลปนิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ทิพนทร์ แยมมณีชัย และ ศาสตราจารย์เกียรติคุณปรีชา เกาทอง ที่มุมมองใหม่ ๆ และแง่คิดเป็นแรงขับเคลื่อนในการสร้างสรรค์ ตลอดจน เทคนิคการสร้างสรรค์แรงบันดาลใจ คำแนะนำและการให้คำปรึกษาในทุก ๆ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน จึงเป็นที่มาของความสำเร็จในการศึกษาสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้



นางสาว ญัฐมล อนุศักดิ์สิริ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์.....	1
2. วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	2
3. กรอบแนวความคิดสร้างสรรค์.....	2
4. สมมติฐานของการศึกษา.....	2
5. ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	3
6. วิธีการศึกษาและสร้างสรรค์.....	3
7. คำนิยามศัพท์.....	5
8. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	5
9. งบประมาณที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	6
10. ประโยชน์ที่ได้รับ.....	6
บทที่ 2 เอกสาร ข้อมูล และศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	2
1. อิทธิพลที่มีต่อแนวคิดและแรงบันดาลใจ.....	3
1.2 ความเป็นมาและการเกิดของความฝันในเชิงจิตวิทยา.....	4
2. ทฤษฎีและเทคนิคที่เกี่ยวข้อง.....	5

2.2 องค์ประกอบศิลป์.....	7
2.3 รูปแบบศิลปะรูปแบบเหนือจริง (Surrealism)	10
2.4 เทคนิคการเทสีอะคริลิค (Acrylic pouring).....	13
2.5 เทคนิคการปะติด (Collage)	14
3.อิทธิพลทางศิลปกรรม	16
3.1 มาร์ก ชากาล (Marc Chagall) (ค.ศ. 1887-1985).....	16
3.2 ซัลบาดอร์ ดาลี (Salva-dor Dali) (ค.ศ. 1904-1989).....	20
3.3 เดเร็ค ฟอร์ดจัวร์ (Derek Fordjour) (ค.ศ. 1974-ปัจจุบัน).....	24
3.4 ประทีป คชบัว (พ.ศ.2505-ปัจจุบัน).....	27
3.5 นักรบ มุลมานัส (พ.ศ.2533-ปัจจุบัน).....	32
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานและกระบวนการสร้างสรรค์.....	8
1. แนวคิดและแรงบันดาลใจการสร้างสรรค์ผลงาน	8
2.รูปแบบของการสร้างสรรค์	8
3.วิธีการดำเนินงาน	42
4.วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานสร้างสรรค์	43
5.ขั้นตอน และกระบวนการสร้างสรรค์.....	44
6.ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ	54
สรุป	66
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์สร้างสรรค์.....	67
1. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์	67
1.2 วิเคราะห์ ผลงานสร้างสรรค์ในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่3 และชั้นที่ 4	69
1.3 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่5 และชั้นที่ 6.....	72
2.ผลงานสร้างสรรค์ช่วงวิทยานิพนธ์	76
2.1 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1	77

2.2 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2	79
2.3 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3	80
2.4 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 4	81
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	85
สรุป85	
อภิปรายผล.....	86
ข้อเสนอแนะ	89
รายการอ้างอิง.....	90
ประวัติผู้เขียน.....	93



สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 วิเคราะห์ผลงานศิลปกรรมผลงานศิลปินทั้ง 5 ท่าน	35
ตารางที่ 2 ระยะเวลาทำศิลปนิพนธ์	53
ตารางที่ 3 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ จำนวน 6 ชิ้น	74
ตารางที่ 4 วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ จำนวน 4 ชิ้น	82



สารบัญรูปภาพ

	หน้า
รูปภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์	2
รูปภาพที่ 2 ตัวอย่างงานศิลปะรูปแบบเหนือจริง(Surrealism)	11
รูปภาพที่ 3 ตัวอย่างงานศิลปะแฟนตาซี (Fantasy art)	12
รูปภาพที่ 4 ตัวอย่างผลงาน เทคนิคการเทสีอะคริลิค (Acrylic pouring).....	13
รูปภาพที่ 5 ตัวอย่างผลงานศิลปะการปะติด(Collage).....	15
รูปภาพที่ 6 มาร์ก ชากาล (Marc Chagall).....	16
รูปภาพที่ 7 Over the town.....	17
รูปภาพที่ 8 The Fiddler	18
รูปภาพที่ 9 ภาพผลงาน Birthday (ค.ศ.1915)	19
รูปภาพที่ 10 ซัลบาดอร์ ดาลี (Salva-dor Dali).....	20
รูปภาพที่ 11 Lobster Telephone.....	21
รูปภาพที่ 12 The burning giraffe.....	22
รูปภาพที่ 13 ภาพผลงาน The Persistence of Memory 1931.....	22
รูปภาพที่ 14 Derek Fordjour.....	24
รูปภาพที่ 15 “Boom! Lockstep! March “	25
รูปภาพที่ 16 Cotillion.....	25
รูปภาพที่ 17 ภาพผลงาน STRWMN.....	26
รูปภาพที่ 18 ประทีป คชบัว	27
รูปภาพที่ 19 Nature	29
รูปภาพที่ 20 เคลิ้ม	30
รูปภาพที่ 21 ผลงานโควิด้า (COVIDA) 2021	31

รูปภาพที่ 22 นักรบ มูลมานัส	32
รูปภาพที่ 23 Lao Duang Duen.....	33
รูปภาพที่ 24 The l'ast supper.....	33
รูปภาพที่ 25 ผลงาน Ganesha	34
รูปภาพที่ 26 ภาพร่างที่ 1	44
รูปภาพที่ 27 รูปภาพ 26 ภาพร่างที่ 2	44
รูปภาพที่ 28 ภาพร่างภาพที่ 3.....	45
รูปภาพที่ 29 ภาพร่างที่ 4	45
รูปภาพที่ 30 ภาพร่างที่ 5	46
รูปภาพที่ 31 ภาพร่างที่ 6	46
รูปภาพที่ 32 ภาพร่างที่ 7	47
รูปภาพที่ 33 ภาพร่าง ที่2 ก่อนจะขึ้นชิ้นงานจริง.....	47
รูปภาพที่ 34 ชื่อผลงานห้องเก็บฝัน (ชิ้นที่ 1).....	48
รูปภาพที่ 35 ภาพการเสนอตรวจศิลปนิพนธ์ ครั้งที่ 1	48
รูปภาพที่ 36 ภาพร่างที่ 7 ก่อนจะขึ้นชิ้นงานจริง.....	49
รูปภาพที่ 37 ชื่อผลงาน ฝันกินฝัน (ชิ้นที่ 2)	49
รูปภาพที่ 38 ภาพร่างที่5 ก่อนจะขึ้นชิ้นงานจริง.....	50
รูปภาพที่ 39 ชื่อผลงาน ตัวตนของความฝัน (ชิ้นที่ 3).....	50
รูปภาพที่ 40 ภาพการเสนอตรวจศิลปนิพนธ์ ครั้งที่ 2	51
รูปภาพที่ 41 ภาพร่าง ที่6 ก่อนจะขึ้นชิ้นงานจริง.....	51
รูปภาพที่ 42 ชื่อผลงาน ฝันกลางวัน (Daydream) (ชิ้นที่ 4).....	52
รูปภาพที่ 43 ขั้นตอนที่ 6.1 ถ่ายภาพสื่อนิยสารและตัดต่อด้วยแท็บเล็ต ผลงานชิ้นที่1	55
รูปภาพที่ 44 ขั้นตอนที่ 6.2 เตรียมพื้นหลังของภาพโดยใช้เทคนิคเทสโอะคริลิค ผลงานชิ้นที่1	55
รูปภาพที่ 45 ขั้นตอนที่ 6.3 ร่างภาพด้วยดินสอและกำหนดโครงสร้างด้วยสีอะคริลิค ผลงานชิ้นที่ 156	

รูปภาพที่ 46	ขั้นตอนที่ 6.4	ลงสีอะคริลิกสีดำและขาวเพื่อแบ่งเงาโดยลงสีดำเพื่อเป็นเงาและสีขาวจะเป็นร่องพื้นและลงสีอื่นทับเพื่อในสีมีความสดมากยิ่งขึ้น	ผลงานชิ้นที่ 1	56
รูปภาพที่ 47	ขั้นตอนที่ 6.5	ขยายและถ่ายเอกสารสื่ออินเตอร์เน็ตให้ได้ขนาดที่ต้องการและทำการเทียบขนาด ลงสีอะคริลิก และตัดในส่วนที่ต้องการ	ผลงานชิ้นที่ 1	57
รูปภาพที่ 48	ขั้นตอนที่ 6.6	นำส่วนประกอบที่ได้ทำการลงสีและตัด มาประกอบติดกันด้วยกาว	ผลงานชิ้นที่ 1	57
รูปภาพที่ 49	ขั้นตอนที่ 6.7	นำมาติดลงบนผ้าใบด้วยเทปกาวและเมื่อได้ตำแหน่งที่แน่นอนจึงติดด้วยกาว	ผลงานชิ้นที่ 1	58
รูปภาพที่ 50	ขั้นตอนที่ 6.8	เก็บรายละเอียดด้วยสีอะคริลิกให้สมบูรณ์	ผลงานชิ้นที่ 1	59
รูปภาพที่ 51	ขั้นตอนที่ 6.1	ถ่ายภาพสื่ออินเตอร์เน็ตและตัดต่อด้วยแท็บเล็ต	ผลงานชิ้นที่ 4	60
รูปภาพที่ 52	ขั้นตอนที่ 6.2	เตรียมพื้นหลังของภาพโดยใช้เทคนิคเทสีอะคริลิก	ผลงานชิ้นที่ 4	60
รูปภาพที่ 53	ขั้นตอนที่ 6.3	ร่างภาพด้วยดินสอและกำหนดโครงสร้างด้วยสีอะคริลิก	ผลงานชิ้นที่ 4	61
รูปภาพที่ 54	ขั้นตอนที่ 6.4	ลงสีอะคริลิกสีดำและขาวเพื่อแบ่งเงาโดยลงสีดำเพื่อเป็นเงาและสีขาวจะเป็นร่องพื้นและลงสีอื่นทับเพื่อในสีมีความสดมากยิ่งขึ้น	ผลงานชิ้นที่ 4	61
รูปภาพที่ 55	ขั้นตอนที่ 6.5	ขยายและถ่ายเอกสารสื่ออินเตอร์เน็ตให้ได้ขนาดที่ต้องการและทำการเทียบขนาด ลงสีอะคริลิก และตัดในส่วนที่ต้องการ	ผลงานชิ้นที่ 4	62
รูปภาพที่ 56	ขั้นตอนที่ 6.6	นำส่วนประกอบที่ได้ทำการลงสีและตัด มาประกอบติดกันด้วยกาว	ผลงานชิ้นที่ 4	62
รูปภาพที่ 57	ขั้นตอนที่ 6.7	นำมาติดลงบนผ้าใบด้วยเทปกาวและเมื่อได้ตำแหน่งที่แน่นอนจึงติดด้วยกาว	ผลงานชิ้นที่ 4	63
รูปภาพที่ 58	ขั้นตอนที่ 6.8	เก็บรายละเอียดด้วยสีอะคริลิก	ผลงานชิ้นที่ 4	64
รูปภาพที่ 59				65
รูปภาพที่ 60		ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์	ชิ้นที่ 1	68
รูปภาพที่ 61		ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์	ชิ้นที่ 2	68
รูปภาพที่ 62		ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์	ชิ้นที่ 3	70
รูปภาพที่ 63		ภาพที่ 60 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์	ชิ้นที่ 4	71

รูปภาพที่ 64 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	72
รูปภาพที่ 65 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6	73
รูปภาพที่ 66 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1	78
รูปภาพที่ 67 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2	79
รูปภาพที่ 68 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3	80
รูปภาพที่ 69 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4	81



บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์

ในชีวิตทุกคนต่างเจอกับปัญหาต่าง ๆ ที่เข้ามารุมเร้าส่งผลกระทบต่อด้านสภาวะอารมณ์ ทำให้เกิดความแปรปรวน ความรู้สึกภายในจิตใจที่ไม่สามารถแสดงออกมาได้ ความต้องการในหลายๆ สิ่ง การผัดพ้อรวมถึงการแสวงหาความสุข ซึ่งในแต่ละวันจะมีปัญหาที่ต้องเผชิญหน้า รับรู้ด้านความรู้สึกและอารมณ์ที่เกิดขึ้นหลากหลาย การเกิดขึ้นของปัญหาไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ ล้วนส่งผลกระทบต่อร่างกายทั้งภายนอกและภายใน จนบางที่ทำให้จิตใจเกิดความบอบช้ำ และเหนื่อยล้าเกินไปที่จะดำเนินชีวิตเพื่อก้าวเดินไปข้างหน้าต่อ เพราะเหตุนี้เองร่างกายจึงต้องหาพื้นที่ที่จะจัดการให้อารมณ์ความรู้สึก และจิตใจที่แปรปรวนให้กลับมาสู่สภาวะแห่งความสงบ เป็นการเยียวยาจิตใจให้กลับสู่ความเป็นปกติ

ร่างกายมีกระบวนการจัดการกับความรู้สึกต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในยามค่ำคืน โดยกระบวนการจัดการนี้เรียกว่าการนอนหลับและการฝัน การนอนหลับคือการให้ร่างกายได้พักจากการเหนื่อยล้ามาทั้งวัน โดยเมื่อเราได้นอนหลับเราจะเกิดการฝัน ความฝันคืออีกหนึ่งกระบวนการทางจิตที่ช่วยในการทบทวนชีวิตตนเอง บำบัด และเยียวยากับอารมณ์ ความรู้สึก และจิตใจให้พร้อมกับการเผชิญสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดในอนาคต “ความฝันคือการปลดปล่อยจิตวิญญาณให้เป็นอิสระจากความกดดันที่มาจากธรรมชาติภายนอก และเป็นการปลดปล่อยวิญญาณจากโซ่ตรวนของภารกิจทั้งหมด”¹

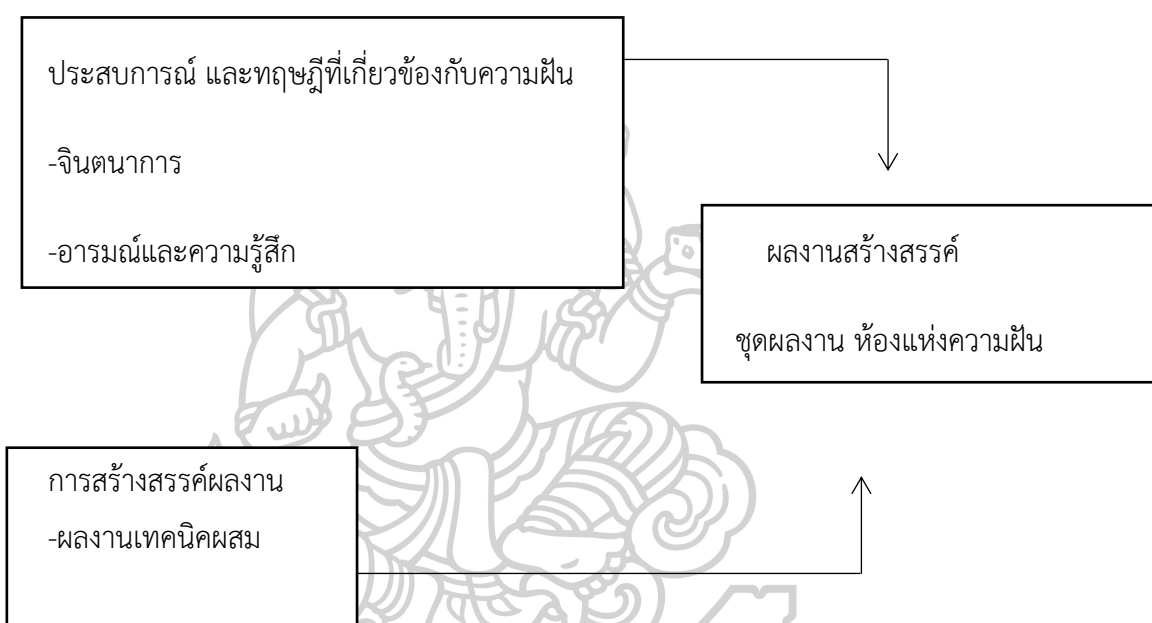
จากข้อความข้างต้นผู้สร้างสรรค์จึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของความฝันและก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจิตกรรมร่วมสมัยเทคนิคผสม ในรูปแบบเหนือจริง (Surrealism) ในแนวทางฟุ้งฝันแบบแฟนตาซี (Fantasy) เพื่อถ่ายทอดความคิดที่มีต่อพื้นที่ อันเสมือนห้องแห่งความฝันและจินตนาการ ซึ่งจิตใต้สำนึกสามารถแสดงตัวตนออกมาได้อย่างเต็มที่แต่ยังคงให้อยู่ในขอบเขตของพื้นที่นั้น ๆ สื่อให้เห็นถึงความสำคัญของความฝันที่มีอยู่ในตัวของผู้นั้น สามารถช่วยบรรเทาเยียวยาจิตใจ สร้างพลังกายและพลังใจในการดำเนินชีวิตต่อไปในสภาวะโลกแห่งความเป็นจริง

¹ ชิกมุนด์ ฟรอยด์. (2565). จิตวิทยาความฝัน [Dream psychology] (เมธิณี ไชยคุณา, แปล). พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: แอร์โรว์.

2. วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากความฝันและจินตนาการ
2. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจิตรกรรมร่วมสมัยเทคนิคผสม ในรูปแบบเหนือจริง (Surrealism) ในแนวทางฟุ้งฝันแบบแฟนตาซี (Fantasy)
3. เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการและความสำคัญของความฝัน

3. กรอบแนวคิดสร้างสรรค์



รูปภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์

4. สมมติฐานของการศึกษา

สามารถถ่ายทอดถึงเรื่องราวตัวตนของความฝัน จินตนาการ อารมณ์และความรู้สึกที่เกิดขึ้น ขณะนอนหลับโดยจะอยู่ในสภาพแวดล้อมรูปแบบห้อง ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยเทคนิคผสม ในรูปแบบเหนือจริง (Surrealism) ในแนวทางฟุ้งฝันแบบแฟนตาซี (Fantasy) เป็นงานศิลปะที่มีการผสมผสานในแต่ละเทคนิคโดยจะประกอบด้วยเทคนิคการเทสีอะคริลิก (Acrylic pouring) เทคนิคจิตรกรรม (Painting) และเทคนิคการปะติด (Collage) สู่การพัฒนาผลงานศิลปะที่มีความเป็นเอกลักษณ์ และแสดงออกถึงตัวตนของความฝันและจินตนาการที่อยู่ในพื้นที่ของห้องที่อิสระ ก่อให้เกิดเป็นสุนทรียภาพใหม่ และสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของฝันและจินตนาการ ซึ่งสามารถช่วยบรรเทาเยียวยาจิตใจของผู้คนได้

5. ขอบเขตของการสร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์นำเสนอผลงานเทคนิคผสมในรูปแบบเหนือจริง ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากประสบการณ์ความฝันของผู้สร้างสรรค์ โดยมีการกำหนดขอบเขตการสร้างสรรคดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้สร้างสรรค์ได้นำทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับความฝัน เป็นแรงบันดาลใจในการถ่ายทอดแนวคิด จินตนาการ อารมณ์และความรู้สึกที่มาจากความฝันของผู้สร้างสรรค์ กระบวนการของร่างกายที่จัดการกับอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ ผู้สร้างสรรค์เห็นถึงความสำคัญของความฝัน ใช้ศิลปะในการถ่ายทอดถึงความชอบอยู่ในห้องผสมผสานกับความฝัน ห้องที่มีความเป็นอิสระ และห้องที่ไม่มีใครสามารถเข้าไปได้ ห้องที่อารมณ์ ความรู้สึก จิตใต้สำนึกและจินตนาการสามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่ ในการถ่ายทอดและสร้างสรรค์ผลงาน

2. ขอบเขตด้านเทคนิค

ผู้สร้างสรรค์มีความชอบและถนัดในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย เทคนิคผสมโดยประกอบด้วยเทคนิคเทสีอะคริลิก (Acrylic pouring) เทคนิคจิตรกรรม (Painting) และเทคนิคการปะติด(Collage) ซึ่งเทคนิคเหล่านี้ผู้สร้างสรรค์ทำการค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลและจากผลงานของศิลปิน มีการทดลองเทคนิควิธีการ กระบวนการสร้างสรรค์ นำมาประยุกต์ ปรับใช้ให้เกิดความลงตัวและเอกลักษณ์ ในการสร้างสรรค์ผลงาน มีการประกอบภาพโดยใช้เทคนิคการปะติด (Collage) ผสมกับเทคนิคจิตรกรรม (Painting) เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่แปลกใหม่ เป็นการนำภาพและสื่อที่มีลวดลายหลากหลายและมีรูปแบบเฉพาะตัวที่แตกต่างกัน นำมาตัดทอนและวาดเพิ่มเติม จินตนาการลงไปเพื่อให้เกิดรูปร่างรูปทรงที่มีความแปลกใหม่และหลากหลายมากยิ่งขึ้น

3. ขอบเขตด้านรูปแบบ

ถ่ายทอดแนวความคิด จินตนาการ อารมณ์และความรู้สึกจากประสบการณ์และแรงบันดาลใจที่ได้รับจากความฝันและห้อง และศึกษาเทคนิควิธีการกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานเทคนิคผสม โดยอาศัยรูปแบบศิลปะแนวเหนือจริง (Surrealism) ในแนวทางฟุ้งฝันแบบ แฟนตาซี (Fantasy)

6. วิธีการศึกษาและสร้างสรรค์

วิธีการศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ห้องแห่งความฝัน” มีขั้นตอนสรุปโดยสังเขป

6.1 ขั้นตอนการศึกษา

- ศึกษาข้อมูล ทฤษฎีที่มีความเกี่ยวข้องกับจิตวิทยาและความฝัน
- ศึกษาทฤษฎีทัศนศิลป์และการจัดองค์ประกอบภาพ
- ศึกษารูปแบบห้องและมุมต่าง ๆ ของห้อง

- ศึกษาเทคนิคการทาสีอะคริลิก
- ศึกษาเทคนิคการปะติด (collage)
- ศึกษาข้อมูลจากผลงานของศิลปินที่มีความสอดคล้องกับการสร้างสรรค์

6.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์

ระยะที่1

6.2.1 กำหนดขอบเขตรูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงาน

6.2.2 กำหนดเรื่องราว รูปแบบเนื้อหาและแนวความคิด

6.2.3 กำหนดเทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ผลงาน

6.2.4 จัดทำภาพร่างผลงานโดยใช้วิธีการตัดต่อภาพในแท็บเล็ต เพื่อให้สื่อถึงเนื้อหาเกี่ยวกับความฝันโดยให้มีความสัมพันธ์กับห้อง โดยในห้องจะบรรจุความฝันที่มีอารมณ์ ความรู้สึกและจินตนาการเป็นส่วนประกอบนำเสนอภาพร่างผลงานจำนวน 7 ภาพและถ่ายทอดเป็นผลงานจริง 4 ภาพ

6.2.5 ค้นคว้าเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ผลงานเทคนิคผสมโดยประกอบด้วย เทคนิคการทาสีอะคริลิก เทคนิคจิตรกรรม และเทคนิคการตัดปะ และสร้างสรรค์ผลงานด้วยศิลปะรูปแบบเหนือจริง

ระยะที่2

6.2.6 การสร้างสรรค์ผลงานโดยการทำให้พื้นหลังของภาพด้วยเทคนิคการทาสีอะคริลิกลงบนผ้าใบ โดยใช้สีขาวและสีดำ เทโดยการให้ปริมาณสีขาวมากกว่าเพื่อที่จะสามารถคุมน้ำหนักโดยรวมของภาพ

6.2.7 ถ่ายทอดเรื่องราวผ่านการร่างภาพด้วยเฟรมผ้าใบ

6.2.8 เมื่อร่างภาพจนสมบูรณ์ทำการสร้างสรรค์ผลงานด้วยกระบวนการเทคนิคจิตรกรรมโดยจะลงสีอะคริลิกสีดำเพื่อเป็นการแบ่งน้ำหนัก ความลึกของห้อง ใช้เทคนิคการตัดปะผสมผสานกับเทคนิคจิตรกรรม นำวัสดุและรูปทรงของสิ่งต่าง ๆ มาประกอบขึ้นมาใหม่เพื่อให้เกิดจินตนาการ อารมณ์ และความรู้สึก

6.2.9 ติดตั้งผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ด้วยการแขวนผนัง

6.2.10 วิเคราะห์และประเมินผลงาน

6.2.11 ปรับปรุงและพัฒนาผลงาน

ระยะที่3

6.2.12 จัดแสดงนิทรรศการในหอศิลป์

7. คำนิยามศัพท์

ความฝัน หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อนอนหลับ เป็นการแสดงออกของจิตใต้สำนึก จินตนาการอารมณ์และความรู้สึกที่ถูกกักเก็บเอาไว้ ให้แสดงตัวตนออกมา และเป็นการเยียวยาจิตใจ ในอีกรูปแบบหนึ่ง

ห้อง หมายถึง เป็นพื้นที่ที่มีความเป็นอิสระในการแสดงออก และเป็นพื้นที่ที่บรรจุกความคิด และจินตนาการ

เทคนิคผสม หมายถึง รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีการผสมกันระหว่างเทคนิคโดย อยู่ในสื่อเดียวกัน

แฟนตาซี (Fantasy) หมายถึง จินตนาการเพื่อฝัน ฟุ้งฝันแบบไม่มีขอบเขต โดยรูปแบบ ผลงานจะแฝงไปด้วยความแปลกใหม่ ความตื่นตาตื่นใจ ผู้รับชมสามารถต่อยอดจินตนาการและ สามารถสนุกไปกับความแฟนตาซีนี้ได้

รูปแบบเหนือจริง หมายถึง รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานที่ใช้จินตนาการเป็นหลักโดยยังคงมี การผสมผสานกับหลักการความเป็นจริงอยู่บ้างไม่มากก็น้อย

สภาวะอารมณ์ หมายถึง การตกอยู่ในห้วงอารมณ์และความรู้สึกนั้น ๆ

การเยียวยาจิตใจ หมายถึง การบำบัดและรักษาสภาพจิตใจให้มีความพร้อมที่จะต้องเผชิญสิ่ง ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

8. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

วัสดุอุปกรณ์ในการค้นคว้าและเก็บบันทึกข้อมูล

1. ดินสอ
2. ปากกา
3. แท็บเล็ต
4. โทรศัพท์มือถือ

วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์เชิงเทคนิคและกระบวนการทางศิลปะ

1. เฟรมผ้าใบ
2. สีอะคริลิก
3. สีน้ำมัน
4. กาว
5. น้ำมันซีลิโคน
6. ภาชนะผสมสี
7. ไฟแช็ก

- 8.เกรียงวาดภาพ
- 9.พู่กัน
- 10.จานสี
11. ไม้บรรทัด
- 12.มีดคัตเตอร์
13. กรรไกร
- 14.แผ่นรองตัด
- 15.กระดาษนิตยสาร
- 16.เครื่องพิมพ์
- 17.กระดาษA4
- 18.เทปกาว

9. งบประมาณที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ผลงานเทคนิคผสมจำนวน 4 ชิ้น ค่าใช้จ่ายทั้งหมด 50,000 บาท

10. ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลงานชุด ห้องแห่งความฝัน เป็นผลงานสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยเทคนิคผสม ในรูปแบบเหนือจริง (Surrealism) ในแนวทางฟุ้งฝัน (Fantasy)สามารถนำเสนอเรื่องราวของความฝัน โดยมีความเชื่อมโยงกับห้อง มีการศึกษาและทดลองการผสมผสานกันของเทคนิคต่าง ๆ โดยประกอบด้วยเทคนิคการเทสีอะคริลิก (Acrylic Pouring) เทคนิคจิตรกรรม (Painting) และเทคนิคการปะติด(Collage) สร้างรูปทรงใหม่โดยเกิดจากการประกอบกันของ รูปร่าง รูปทรงของสื่อ นิตยสาร ผสม เทคนิคจิตรกรรม สามารถเกิดผลงานศิลปะที่มีความเป็นเอกลักษณ์และสามารถสื่อถึงเรื่องราว และตัวตนของความฝันและจินตนาการที่อยู่ในพื้นที่ที่จำกัด และสามารถตระหนักถึงความสำคัญของ ความฝันและจินตนาการที่สามารถช่วยบรรเทาและเยียวยาจิตใจของผู้คน

บทที่ 2

เอกสาร ข้อมูล และศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ห้องแห่งความฝัน” ได้ศึกษาและค้นคว้าทั้งในด้านทฤษฎีและในด้านเทคนิคกระบวนการสร้างสรรค์ เพื่อสื่อถึงเรื่องราวและการแสดงออกถึงตัวตนของความฝัน จินตนาการ อารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในฝันขณะนอนหลับแต่ความฝันและความรู้สึกเหล่านั้นจะถูกจัดเอาไว้ในสภาพล้อมรูปแบบห้อง สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย เทคนิคผสมในรูปแบบเหนือจริง(Surrealism)ในแนวทางฟุ้งฝันแบบแฟนตาซี (Fantasy)ประกอบด้วยเทคนิคเทสโอะคริลิค (Acrylic pouring) เทคนิคจิตรกรรม (Painting) และเทคนิคการตัดปะ (Collage) และศึกษาค้นคว้าข้อมูลผลงานของศิลปินที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพื่อนำไปประกอบการสร้างสรรค์และต่อยอด ผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งหัวข้อดังต่อไปนี้

1.อิทธิพลที่มีต่อแนวคิดและแรงบันดาลใจ

- 1.1 ความเป็นมาและการเกิดของความฝันเชิงวิทยาศาสตร์
- 1.2 ความเป็นมาและการเกิดของความฝันเชิงจิตวิทยา
- 1.3 ความหมายของห้องและห้องในลักษณะต่าง ๆ

2.ทฤษฎีและเทคนิคที่เกี่ยวข้อง

- 2.1 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์
- 2.2 องค์ประกอบศิลป์
- 2.3 รูปแบบศิลปะรูปแบบเหนือจริง(Surrealism)
 - 2.3.1 รูปแบบศิลปะแบบแฟนตาซี (Fantasy)
- 2.4 เทคนิคการเทสโอะคริลิค(Acrylic pouring)
- 2.5เทคนิคการปะติด(Collage)

3.อิทธิพลทางศิลปกรรม

- 3.1 มาร์ก ชากาล (Marc Chagall)
- 3.2 ซัลบาดอร์ ดาลี (Salva-dor Dali)
- 3.3 เดเร็ก ฟอร์ดจัวร์ (Derek Fordjour)
- 3.4 ประทีป คชบัว
- 3.5 นักรบ มุลมานัส

1. อิทธิพลที่มีต่อแนวคิดและแรงบันดาลใจ

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด ”ห้องแห่งความฝัน” ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาอิทธิพลทางด้านข้อมูลที่ส่งผลต่อแนวคิดดังนี้

1.1 ความเป็นมาและการเกิดของความฝันในเชิงวิทยาศาสตร์

นักวิทยาศาสตร์ได้แบ่งช่วงเวลาการนอนเป็น 2 ช่วง ช่วงแรก NREM Sleep (Non Repaid Eye Movement Sleep) โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ระยะ ระยะที่ 1 เป็นระยะกึ่งหลับกึ่งตื่น ในระยะนี้จะเกิดขึ้นขณะนอนเพียงเวลาสั้น ๆ สมองจะเริ่มทำงานช้าลง ระยะที่ 2 เป็นระยะเคลิ้มหลับ เป็นช่วงรอยต่อระหว่างกึ่งหลับกึ่งตื่นและหลับลึก ในช่วงนี้อุณหภูมิร่างกายจะลดลง และอัตราการเต้นของหัวใจจะช้าลง ระยะที่ 3 และ 4 เป็นช่วงหลับลึก การนอนหลับในระยะนี้ร่างกายจะเริ่มไม่คอยตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอกมากนัก ร่างกายจะอยู่ในภาวะพักผ่อนมากที่สุด และช่วงที่สอง REM (Rapid Eye Movement Sleep) ซึ่งความฝันเกิดขึ้นจากการหลับแบบ UREM (Repair Eye Movement Sleep) หรือช่วงหลับฝันซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อได้มีการผ่านช่วง NREM Sleep (Non Repaid Eye Movement Sleep) ทั้ง 4 ช่วงมาแล้วจะมีผลต่อร่างกายและสมอง เกิดการเคลื่อนไหวไปมาของลูกตา หายใจเร็วกว่าปกติ สมองทำงานคล้ายกับตอนที่ตื่นนอน เกิดการกระตุกของใบหน้าและขา โดยจะเกิดขึ้นประมาณ 10 นาที- 1 ชั่วโมง ในทางวิทยาศาสตร์ความฝันคือ กระบวนการทำงานของสมองที่ใช้ลบข้อมูลที่ไม่จำเป็นในแต่ละวัน และเลือกชุดข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ถูกจัดเก็บไว้ในความจำระยะยาวมีการเชื่อมโยงระหว่างความฝันกับสมองโดยเฉพาะสมองในส่วนของฮิปโปแคมปัส (Hippocampus) ที่ควบคุมการจดจำ และสมองส่วนนีโอคอร์เท็กซ์ (Neocortex) ที่ควบคุมความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ ซึ่งในขณะที่นอนหลับสมองส่วนนีโอคอร์เท็กซ์ (Neocortex) จะทำงานได้ดีและจะส่งกระแสประสาทไปกระตุ้นสมองส่วนฮิปโปแคมปัส (Hippocampus) ให้ประมวลผลและเก็บ ข้อมูลในระยะสั้น โดยสมองส่วนนีโอคอร์เท็กซ์ (Neocortex) จะตัดสินใจว่าความทรงจำใดควรลืม หรือควรเก็บไว้ ซึ่งภาพความฝันที่ เกิดขึ้นนั้นมาจากความทรงจำบางส่วนถูกสุ่มและตรวจจับได้ในขณะที่กำลังกระทำการส่งผ่าน จะมีการเติมแต่งเรื่องราวตามประสบการณ์ที่พบเจอ²

² วิกานดา ระตนพันธ์. (2564). ความฝัน. เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566 , เข้าถึงได้จาก <https://ihealzy.com/dream/>

1.2 ความเป็นมาและการเกิดของความฝันในเชิงจิตวิทยา

ในขณะที่กำลังนอนหลับร่างกายได้พักผ่อน สมองจะปลดปล่อยให้ความทรงจำ และความคิดต่าง ๆ ออกมา ซึ่งความคิดนั้นไม่ได้ผ่านการคิดและคัดกรองแบบเดียวกับเมื่อขณะตื่น ความคิดนี้จึงเป็นนามธรรม ไร้หลักการ ชิกมมัต พรอยด์ ได้กล่าวว่า ความฝันอาจเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ที่ผ่านมา เข้ามา หรือเป็นสิ่งที่ยังไม่ได้เกิดขึ้น แต่ส่วนใหญ่ความฝันคือแรงปรารถนา ความวิตกกังวล ทุกข์ร้อน ความเก็บกดอยู่ในจิตไร้สำนึก ที่แสดงออกมาในขณะนอนหลับเพราะต้องการระบายความรู้สึก กังวลออกมาจากนี้แล้ว พรอยด์ยังเชื่อว่าความฝันยังเป็นเครื่องหมายที่แสดงออกถึงความต้องการทางเพศที่เก็บเอาไว้อีกด้วย³

ความฝันเป็นการบำบัดในยามค่ำคืนรูปแบบหนึ่ง โดยขณะฝันสมองจะดึงความรู้สึกเจ็บปวดหรือความทรงจำต่าง ๆ ประมวลผลประสบการณ์ที่ผ่านมาในขณะที่กำลังฝัน ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและสงบในทางประสาทเคมี ช่วยบำบัดและรักษา และจะรู้สึกดีขึ้นเมื่อตื่นมา

1.3 ความหมายของห้องและห้องในลักษณะต่าง ๆ

ห้อง ความหมายตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ส่วนของเรือนหรือตึกที่มีฝาปิดเป็นตอน ๆ โดยแต่ละห้องจะมีลักษณะ ที่แตกต่างกันตามการใช้งาน ได้แก่

ห้องนอน เป็นห้องที่เราจะใช้เวลามากกว่าห้องอื่น ๆ โดยส่วนมากจะมากการจัดแต่งห้องจะเน้นที่ความสะดวกสบาย อบอุ่น ความรู้สึกเป็นส่วนตัวและผ่อนคลาย

ห้องนั่งเล่น หรือ ห้องรับแขก โดยส่วนมากมักจะเป็นจุดศูนย์กลางของทุกคนในบ้าน จะเน้นการจัดห้องให้รู้สึกปลอดโปร่ง โล่ง มีความสะดวกสบาย เพราะในบางที่ถือเป็นห้องที่ใช้รับแขกที่มาเยี่ยมเยียนที่บ้านอีกด้วย

ห้องน้ำ เป็นห้องที่เราใช้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ในทุกวันซึ่งการจัดห้องน้ำควรจัดให้มีความสว่างที่เพียงพอ และมีอากาศที่ถ่ายเท เพื่อให้เกิดความรู้สึกสะอาดและน่าใช้งาน

ห้องครัว ในบางที่ห้องครัวจะถูกแบ่งโซนออกมาอยู่ภายนอกของตัวบ้านเพื่อไม่ให้กลิ่นอาหารกระจายไปยังส่วนต่าง ๆ ของบ้าน และเพื่อง่ายต่อการดูแลรักษา โดยจะจัดห้องครัวให้เป็นระเบียบ สวยงามเพื่อง่ายต่อการใช้งาน

ห้องเก็บของ เป็นห้องที่มีความสำคัญและจำเป็น เป็นห้องที่ไว้สำหรับจัดเก็บของและอุปกรณ์ต่าง ๆ ภายในควรจัดให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และควรเป็นที่ ที่แสงแดดสามารถส่องถึงเพื่อลดความอับชื้นภายในห้อง

³ ณรงค์กร มโนจันทร์เพ็ญ. (2560). ความฝันของเราคืออะไรกันแน่ ทำไมเรามักจะฝันบ่อย ๆ . เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566, เข้าถึงได้จาก <https://thestandard.co/whatisourdream/>

2. ทฤษฎีและเทคนิคที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์

ซิกมุนด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud, 1856-1939) เป็นชาวออสเตรีย มีความเชื่อว่าบุคลิกภาพของผู้ใหญ่ที่แตกต่างกันเนื่องมาจากประสบการณ์ของแต่ละคนเมื่อเวลาอยู่ในวัยเด็ก และขึ้นอยู่กับว่าเด็กแต่ละคนแก้ปัญหาของความขัดแย้งของแต่ละวัยอย่างไร ทฤษฎีของฟรอยด์มีอิทธิพลทางการรักษาคนไข้โรคจิต วิธีการนี้เรียกว่า จิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) โดยให้คนไข้ระบายปัญหาให้จิตแพทย์ฟัง ฟรอยด์ได้แบ่งจิตของมนุษย์ออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. จิตสำนึก (Conscious) หมายถึงภาวะจิตที่รู้ตัว มีสติ แสดงพฤติกรรมออกไปอย่างรู้ตัว มีเหตุผล อยู่ในโลกของความเป็นจริง

2. จิตกึ่งสำนึก (Pre-conscious) หมายถึง จิตที่แสดงออกมาในระดับที่ยังรู้ตัวอยู่เช่นกัน เพียงแต่ควบคุมไม่ให้แสดงพฤติกรรมออกมา เมื่อใดก็ตามที่ต้องการจะแสดงออกก็สามารถจะเปิดเผยได้โดยทันที

3. จิตไร้สำนึก (Unconscious) หมายถึง เป็นจิตระดับที่เก็บสะสมสิ่งต่าง ๆ ไว้เก็บข้อมูลต่าง ๆ ไว้มากมายประสบการณ์ที่เป็นเรื่องที่เจ็บปวด ขมขื่น เศร้า หรือทุกข์ในอดีต ความรู้สึกเป็นทุกข์เหล่านี้จะเกิดเป็นกระบวนการเก็บกดลงสู่จิตใต้สำนึก (Repression) ทำให้บุคคลไม่สามารถรับรู้หรือจำความรู้สึกความรู้สึกดังกล่าวได้ ซึ่งในความเป็นจริงประสบการณ์และความรู้สึกดังกล่าวนั้นยังคงมี ตัวตนอยู่ในจิตใต้สำนึก ไม่ได้หายไปไหน ซึ่งจะถูกแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมติดตัวเมื่อโตขึ้น

ซิกมุนด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud, 1856-1939) เชื่อว่าโครงสร้างของบุคลิกภาพจะประกอบด้วย

1. อิด (Id) จะเป็นต้นกำเนิดของบุคลิกภาพ และเป็นส่วนที่ติดตัวมนุษย์มาตั้งแต่เกิด Id ประกอบด้วยแรงขับทางสัญชาตญาณ (Instinct) ที่กระตุ้นให้มนุษย์ตอบสนองความต้องการความสุขความพอใจ ในขณะที่เดียวกันก็จะทำหน้าที่ลดความเครียดที่เกิดขึ้น การทำงานของ Id จึงเป็นไปตามหลักความพอใจ (Pleasure Principle)

2. อีโก้ (Ego) เป็นส่วนที่กระตุ้นให้บุคคลตอบสนองความต้องการที่เกิดจากอิด โดยไม่ให้อิดบงการการตอบสนอง อีโก้จะตอบสนองตามหลักแห่งความเป็นจริง (Reality Principle) คือ คำนึงถึงการอยู่ร่วมกันในสังคมระหว่างตนเองกับผู้อื่น

3. ซุปเปอร์อีโก้ (Superego) เป็นส่วนที่บงการการตอบสนองความต้องการของอิด โดยคำนึงถึงหลักแห่งมโนธรรม (Moral Principle) คือ คำนึงถึงประโยชน์สุขของผู้อื่น แต่ตนเองอาจทุกข์ก็ได้ถือว่าเป็นการตอบสนองความต้องการในระดับสูงกว่าเกณฑ์ปกติของคนทั่วไป

องค์ประกอบที่มีส่วนในพัฒนาการทางบุคลิกภาพที่ฟรอยด์ได้กล่าวไว้ มีดังนี้

1. วุฒิภาวะ หมายถึง ขั้นพัฒนาการตามวัย

2. ความคับข้องใจที่เกิดจากความสมหวังไม่สมหวัง เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอก

3. ความคับข้องใจ เนื่องมาจากความขัดแย้งภายใน

4. ความไม่พร้อมของตนเอง ทั้งทางด้านร่างกาย เซาว์ปัญญา การขาดประสบการณ์

5. ความวิตกกังวล เนื่องมาจากความกลัวหรือความไม่กล้าของตน

ฟรอยด์เชื่อว่า ความคับข้องใจเป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนาการทางบุคลิกภาพ แต่ต้องมีจำนวนพอเหมาะที่จะช่วยพัฒนา Ego แต่ถ้ามีความคับข้องใจมากเกินไปก็จะเกิดปัญหาทำให้เกิดกลไกในการป้องกันตัว (Defense Mechanism) ซึ่งเป็นวิธีการปรับตัวในระดับจิตไร้สำนึก โดยฟรอยด์และบุตรสาว(แอนนา ฟรอยด์) ได้แบ่งประเภทกลไกการป้องกันตัว ได้แก่

1. การเก็บกด (Repression) หมายถึง การเก็บกดความรู้สึกไม่สบายใจหรือความรู้สึกผิดหวังความคับข้องใจไว้ในจิตใต้สำนึก

2. การป้ายความผิดให้แก่ผู้อื่น (Projection) หมายถึง การลดความวิตกกังวล การป้ายความผิดให้แก่ผู้อื่น

3. การหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง (Rationalization) หมายถึง การปรับตัวโดยการหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง โดยให้คำอธิบายที่เป็นที่ยอมรับสำหรับคนอื่น

4. การถดถอย (Regression) หมายถึง การหนีกลับไปอยู่ในสภาพอดีตที่เคยทำให้ตนมีความสุข

5. การแสดงปฏิกิริยาตรงข้ามกับความปรารถนาที่แท้จริง (Reaction Formation) หมายถึง กลไกป้องกันตน โดยการทุ่มเทในการแสดงพฤติกรรมตรงข้ามกับความรู้สึกของตนเองที่ตนเองคิดว่าเป็นสิ่งที่สังคมอาจจะไม่ยอมรับ

6. การสร้างวิมานในอากาศหรือการฝันกลางวัน (Fantasy หรือ Day dreaming) กลไกป้องกันตัวประเภทนี้เป็นการสร้างจินตนาการหรือมโนภาพเกี่ยวกับสิ่งที่ตนมีความต้องการ แต่เป็นไปได้ไม่ได้

7. การแยกตัว (Isolation) หมายถึง การแยกตนให้พ้นจากสถานการณ์ที่นำความคับข้องใจมาให้ โดยการแยกตนออกไปอยู่ตามลำพัง

8. การหาสิ่งมาแทนที่ (Displacement) เป็นการระบายอารมณ์โกรธหรือคับข้องใจต่อคนหรือสิ่งของที่ไม่ได้เป็นต้นเหตุของความคับข้องใจ

9. การเลียนแบบ (Identification) หมายถึง การปรับตัวโดยการเลียนแบบบุคคลที่ตนนิยมยกย่อง⁴

ซิกมุนด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud, 1856-1939) เปรียบเทียบจิตใจของมนุษย์ว่ามีลักษณะคล้ายกับภูเขาน้ำแข็ง (iceberg) ที่ลอยอยู่กลางมหาสมุทร ซึ่งภูเขาน้ำแข็งนั้นจะมีส่วนที่ลอยโผล่พ้นผิวน้ำอยู่เพียงน้อยนิด แต่ส่วนที่อยู่ใต้ผิวน้ำนั้นมีอยู่อีกมาก ณ ที่นี้ส่วนที่ลอยพ้นผิวน้ำมานั้นเปรียบเทียบกับจิตสำนึก และส่วนที่อยู่ปริมน้ำหรือลงไปใต้น้ำเพียงไม่มากสามารถเปรียบเทียบกับจิตกึ่งสำนึก และน้ำแข็งส่วนสุดท้ายที่เป็นส่วนใหญ่ของภูเขาน้ำแข็งที่อยู่ลึกลงไปได้พื้นมหาสมุทรนั้นก็คือจิตใต้สำนึก เนื่องจากส่วนที่อยู่ใต้มหาสมุทรไปนั้นคือส่วนที่เราไม่มีโอกาสได้เห็นหรือรับรู้ได้ถึงความเป็นตัวตนของมัน สาเหตุที่ฟรอยด์เปรียบเทียบให้จิตสำนึกและจิตกึ่งสำนึกเป็นเพียงส่วนน้อยนิดของภูเขาน้ำแข็งนั้นก็ เพราะว่า โดยปกติแล้วมนุษย์เรานั้นจะใช้จิตส่วนที่เป็นจิตสำนึกและจิตกึ่งสำนึกทำงานเพียงแค่ 8% เท่านั้น ส่วนอีก 92% ที่เหลือนั้นก็คือผลจากการทำงานของจิตใต้สำนึกทั้งหมด พลังของจิตใต้สำนึกมีอิทธิพลเหนือจิตสำนึกกระตุ้นเตือนให้กระทำพฤติกรรมประจำวันทั่ว ๆ ไป เป็นแรงจูงใจให้เกิดพฤติกรรมอันไร้เหตุผลและผิดปกติในลักษณะต่าง ๆ

อย่างไรก็ตามจิตใต้สำนึกที่ไม่มีโอกาสได้แสดงพฤติกรรมออกมานั้น มักจะกลายเป็นพฤติกรรมผิดปกติแบบใดแบบหนึ่งได้ เช่น รู้สึกกลัวและกังวลตลอดเวลา ซึมเศร้าตลอดเวลา ซึ่งการช่วยเหลือบุคคลที่มีพฤติกรรมผิดปกติเยี่ยงนี้ จำเป็นจะต้องเข้าใจการหยั่งรู้ถึงสาเหตุหลักที่ถูกฝังอยู่ในจิตใต้สำนึก โดยจิตแพทย์ที่ดำเนินรอยตามฟรอยด์อาจจะใช้วิธีการสะกดจิต หรือ บำบัดแบบ Free Association เพื่อให้คนไข้สามารถเปิดเผยเรื่องราวที่ถูกบันทึกอยู่ในจิตใต้สำนึกของตนออกมา⁵

2.2 องค์ประกอบศิลป์

องค์ประกอบศิลป์ (Composition) คือการนำส่วนประกอบต่าง ๆ ของทัศนธาตุ เช่น จุด เส้น รูปร่างรูปทรง ขนาด สัดส่วน แสง เงา สี ช่องว่าง และพื้นผิวมาสร้างสรรค์เป็นผลงาน โดยหลักการจัดองค์ประกอบศิลป์มีดังนี้

เอกภาพ (unity) คือการรวมกลุ่มก้อน ไม่แตกแยกกระจัดกระจาย เป็นการประสานหรือจัดระเบียบของส่วนต่าง ๆ ให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวกัน สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

⁴ ครูบ้านนอก.คอม. (2550). ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์. เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566, เข้าถึงได้จาก <https://www.kroobannok.com/99>

⁵ ศูนย์ให้คำปรึกษาและสะกดจิตด้วยเทคนิค NLP (CNCH). จิตใต้สำนึก ตามแนวทางของ Sigmund Freud. เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566 ,เข้าถึงได้จาก <https://thaihypnosis.com/Content/page/-Sigmund-Freud>

1. เอกภาพของการแสดงออก หมายถึง การแสดงออกที่มีจุดมุ่งหมายเดียว แน่นนอน และมีความเรียบง่าย งานชิ้นเดียวจะแสดงออกหลายความคิด หลายอารมณ์ไม่ได้ จะทำให้สับสน ขาดเอกภาพ และการแสดงออกด้วยลักษณะเฉพาะตัวของศิลปินแต่ละคน ก็สามารถทำให้เกิดเอกภาพแก่ผลงานได้

2. เอกภาพของรูปทรง คือ การรวมตัวกันอย่างมีดุลยภาพ และมีระเบียบขององค์ประกอบ ทางศิลปะ เพื่อให้เกิดเป็นรูปทรงหนึ่ง ที่สามารถแสดงความคิดเห็นหรืออารมณ์ของศิลปิน ออกได้อย่างชัดเจน เอกภาพของรูปทรง เป็นสิ่งสำคัญที่สุดต่อความงามของผลงานศิลปะ เพราะเป็นสิ่งที่ศิลปินใช้เป็นสื่อในการแสดงออกถึงเรื่องราว ความคิด และอารมณ์

ความสมดุล หรือ ดุลยภาพ (Balance) หมายถึง น้ำหนักที่เท่ากันขององค์ประกอบ ไม่เอนเอียงไปข้างใดข้างหนึ่ง ในทางศิลปะยังรวมถึงความประสานกลมกลืน ความพอเหมาะพอดีของส่วนต่าง ๆ ในรูปทรงหนึ่ง หรืองานศิลปะชิ้นหนึ่ง การจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ ลงใน งานศิลปกรรมนั้นจะต้องคำนึงถึงจุดศูนย์ถ่วง ในธรรมชาตินั้น ทุกสิ่งสิ่งหนึ่งที่ทรงตัวอยู่ได้โดยไม่ล้มเพราะมีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากันทุกด้าน ฉะนั้น ในงานศิลปะถ้ามองดูแล้วรู้สึกว่ามีบางส่วนหนักไป แขนงไป หรือ เบา บางไปก็จะทำให้ภาพนั้นดูเอนเอียง และเกิดความรู้สึกไม่สมดุล เป็นการบกพร่องทางความงาม ดุลยภาพในงานศิลปะ มี 2 ลักษณะ คือ

1. ดุลยภาพแบบสมมาตร (Symmetry Balance) หรือ ความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน คือ การวางรูปทั้งสองข้างของแกนสมดุล เป็นการสมดุลแบบธรรมชาติลักษณะแบบนี้ใน ทางศิลปะมีใช้น้อย ส่วนมากจะใช้ในลวดลายตกแต่ง ในงานสถาปัตยกรรมบางแบบ หรือ ในงานที่ต้องการดุลยภาพที่นิ่งและมั่นคงจริง ๆ

2. ดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetry Balance) หรือ ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน มักเป็นการสมดุลที่เกิดจากการจัดใหม่ของมนุษย์ ซึ่งมีลักษณะที่ทางซ้ายและขวาจะไม่เหมือนกัน ใช้อองค์ประกอบที่ไม่เหมือนกัน แต่มีความสมดุลกัน อาจเป็นความสมดุลด้วย น้ำหนักขององค์ประกอบ หรือสมดุลด้วยความรู้สึกก็ได้ การจัดองค์ประกอบให้เกิดความ สมดุลแบบอสมมาตร อาจทำได้โดย เลื่อนแกนสมดุลไปทางด้านที่มีน้ำหนักมากกว่า หรือ เลื่อนรูปที่มีน้ำหนักมากกว่าเข้าหาแกน จะทำให้เกิดความสมดุลขึ้น หรือใช้หน่วยที่มีขนาดเล็กแต่มีรูปลักษณะที่น่าสนใจถ่วงดุลกับรูปลักษณะที่มีขนาดใหญ่แต่มีรูปแบบธรรมดา

จังหวะลีลา (Rhythm) หมายถึง การเคลื่อนไหวที่เกิดจากการซ้ำกันขององค์ประกอบ เป็นการซ้ำที่เป็นระเบียบ จากระเบียบธรรมดาที่มีช่วงห่างเท่าๆ กัน มาเป็นระเบียบที่สูงขึ้น ซับซ้อนขึ้นจนถึงขั้นเกิดเป็นรูปลักษณะของศิลปะ โดยเกิดจาก การซ้ำของหน่วย หรือการสลับกันของหน่วยกับช่องไฟ หรือเกิดจาก การเลื่อนไหลต่อเนื่องกันของเส้น สี รูปทรง หรือ น้ำหนัก

การเน้น (Emphasis) หมายถึง การกระทำให้เด่นเป็นพิเศษกว่าธรรมดา ในงานศิลปะจะต้องมีส่วนใดส่วนหนึ่ง หรือจุดใดจุดหนึ่ง ที่มีความสำคัญกว่าส่วนอื่น ๆ การเน้นจุดสนใจสามารถทำได้ 3 วิธี คือ

1. การเน้นด้วยการใช้องค์ประกอบที่ตัดกัน (Emphasis by Contrast) สิ่งที่แปลกแตกต่างไปจากส่วนอื่น ๆ

2. การเน้นด้วยการด้วยการอยู่โดดเดี่ยว (Emphasis by Isolation) เมื่อสิ่งหนึ่งถูกแยก ออกจากส่วนอื่น ๆ ของภาพ หรือกลุ่มของมัน สิ่งนั้นก็จะจุดสนใจ เพราะเมื่อ แยกออกไปแล้วก็จะเกิดความสำคัญขึ้นมา ซึ่งเป็นผลจากความแตกต่างที่ไม่ใช่แตกต่างด้วยรูปลักษณะแต่เป็นเรื่องของตำแหน่งที่จัดวาง ซึ่งในกรณีนี้ รูปลักษณะนั้นไม่จำเป็นต้องแตกต่างจากรูปอื่น แต่ตำแหน่งของมันได้ดึงสายตาออกไป จึงกลายเป็น จุดสนใจขึ้นมา

3. การเน้นด้วยการจัดวางตำแหน่ง (Emphasis by Placement) เมื่อองค์ประกอบอื่น ๆ ชี้นำมายังจุดใด ๆ จุดนั้นก็จะจุดสนใจที่ถูกเน้นขึ้นมา และการจัดวางตำแหน่งที่ เหมาะสมก็สามารถทำให้จุดนั้นเป็นจุดสำคัญขึ้นมาได้เช่นกัน

สัดส่วน (Proportion) หมายถึง ความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมระหว่างขนาดขององค์ประกอบที่แตกต่างกัน ทั้งขนาดที่อยู่ในรูปทรงเดียวกันหรือระหว่างรูปทรง และรวมถึงความสัมพันธ์กลมกลืนระหว่างองค์ประกอบทั้งหลายด้วย ซึ่งเป็นความพอเหมาะพอดี ไม่ มากไม่น้อยขององค์ประกอบทั้งหลายที่นำมาจัดรวมกัน ความเหมาะสมของสัดส่วนอาจ พิจารณาจากคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. สัดส่วนที่เป็นมาตรฐาน จากรูปลักษณะตามธรรมชาติ ของ คน สัตว์ พืช ซึ่งโดยทั่วไป ถือว่า สัดส่วนตามธรรมชาติ จะมีความงามที่เหมาะสมที่สุด หรือจากรูปลักษณะที่เป็นการสร้างสรรคของมนุษย์ เช่น Gold section เป็นกฎในการสร้างสรรครูปทรงของกรีก ซึ่งถือว่า “ส่วนเล็กสัมพันธ์กับส่วนที่ใหญ่กว่า ส่วนที่ใหญ่กว่าสัมพันธ์กับส่วนรวม” ทำให้สิ่งต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นมีสัดส่วนที่สัมพันธ์กับทุกสิ่งอย่างลงตัว

2. สัดส่วนจากความรู้สึก เพื่อแสดงออกถึง เนื้อหา เรื่องราว ความรู้สึกด้วย สัดส่วนจะช่วย เน้นอารมณ์ ความรู้สึก ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ และเรื่องราวที่ศิลปินต้องการ ลักษณะเช่นนี้ ทำให้งานศิลปะของชนชาติต่าง ๆ มีลักษณะแตกต่างกัน เนื่องจากมีเรื่องราว อารมณ์ และ ความรู้สึกที่ต้องการแสดงออกต่าง ๆ กันไป เช่น กรีก นิยมในความงามตามธรรมชาติเป็น อุดมคติ เน้นความงามที่เกิดจากการประสานกลมกลืนของรูปทรง จึงแสดงถึงความเหมือน จริงตามธรรมชาติ ส่วนศิลปะ

แอฟริกันดั้งเดิม เน้นที่ความรู้สึกทางวิญญาณที่น่ากลัว ดังนั้น รูปลักษณะจึงมีส่วนที่ผิดแผกแตกต่างไปจากธรรมชาติทั่วไป⁶

2.3 รูปแบบศิลปะรูปแบบเหนือจริง (Surrealism)

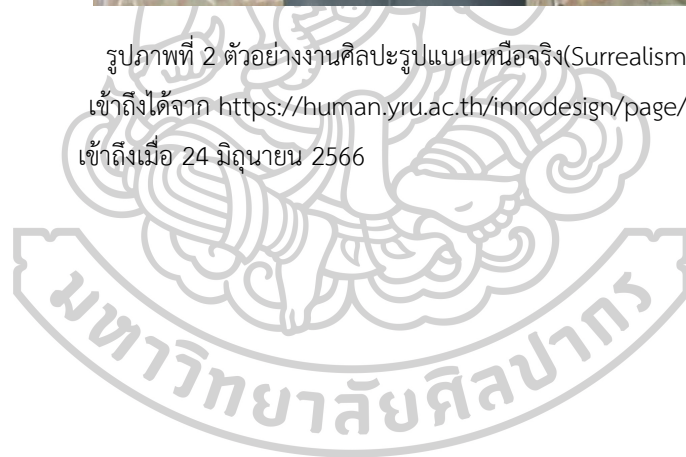
ศิลปะรูปแบบเหนือจริง(Surrealism)ได้ก่อตั้งขึ้นในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ในปี พ.ศ. 2459 ซึ่งพัฒนาต่อเนื่องมาจากกลุ่มดาดา โดยในปี พ.ศ. 2465 สมาชิกในกลุ่มดาดาได้แยกตัวออกไปและรวมกันใหม่อีกครั้งที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ได้มีการแถลงการณ์อย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษรชื่อว่า แถลงการณ์เซอร์เรียลลิซึม (Manifest du Surrealism) ซึ่งเนื้อหาสำคัญในแถลงการณ์ คือ การขบถต่อค่านิยมของชนชั้นกลางตลอดจนขนบและกฎเกณฑ์ทุกชนิดเพื่อให้ได้มาซึ่งเสรีภาพในการแสดงออกซึ่ง “ตัวตนภายใน” หรือ “ความคิดบริสุทธิ์” หรือ “จิตไร้สำนึก” ที่ถูกเก็บกดไว้ต้องการแสวงหรือบรรลุถึงความจริงสูงสุดอันเกิดจากการผสมรวมของความฝันกับความจริงแห่งโลกภายนอก กล่าวคือ ต้องการแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดภายในออกมาอย่างเสรีในทุกรูปแบบโดยปราศจากการควบคุมใด ๆ ทั้งสิ้น อ็องเดร เบรอตง เป็นผู้ริเริ่มเผยแพร่แนวคิดของกลุ่มเซอร์เรียลลิซึม เขาเคยเป็นนักเรียนแพทย์ในช่วงสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ซึ่งทำให้ได้มีโอกาสศึกษาแนวคิดของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ที่เซอร์เรียลลิซึมต่างเห็นว่า ทฤษฎีเกี่ยวกับจิตไร้สำนึกของฟรอยด์มีความสำคัญยิ่งต่อชีวิตและการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของมนุษย์ เบรอตงและพรรคพวกได้นำเอาวิธีการเชื่อมโยงเสรี(Free association) ของฟรอยด์มาประยุกต์ใช้กับศิลปะ โดยให้ศิลปินวาดรูปหรือเขียนสิ่งที่ลอยเข้ามาในความคิดโดยไม่ต้องสนใจเหตุผลตรรกะใด ๆ งานศิลปะของเซอร์เรียลลิซึมจึงเป็นทั้งเนื้อหาและสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ผุดเกิดจากจิตไร้สำนึก⁷

⁶ KruBow Article. หลักการจัดองค์ประกอบศิลป์. เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก http://km.intrachai.ac.th/km/external_newsblog.php?links=80#

⁷ จากวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. ลัทธิเหนือจริง. เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/ลัทธิเหนือจริง>



รูปภาพที่ 2 ตัวอย่างงานศิลปะรูปแบบเหนือจริง(Surrealism)
เข้าถึงได้จาก <https://human.yru.ac.th/innodesign/page/22>
เข้าถึงเมื่อ 24 มิถุนายน 2566



2.3.1 รูปแบบศิลปะแนวทางแฟนตาซี (Fantasy)

ศิลปะแฟนตาซี (Fantasy art) เป็นประเภทของงานศิลปะประเภทหนึ่งที่มีเนื้อหา, ความคิด, องค์ประกอบ หรือฉากที่เป็นไสยศาสตร์ หรือ เหนือธรรมชาติ ขณะที่ปรัชญานี้บางส่วนคาบเกี่ยวกับ นิยายวิทยาศาสตร์, นวนิยายสยองขวัญ และ นวนิยายคาดการณ์ แต่ศิลปะแฟนตาซี (Fantasy art) มี องค์ประกอบบางอย่างที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองที่ไม่พบในศิลปะการเขียนนวนิยายคาดการณ์ เนื้อหาของงานที่มาจากความลึกลับและตำนาน หรือ การเขียนแฟนตาซีของโลกสมัยใหม่ในรูปลักษณะ ที่แฝงนัยยะของพลังอำนาจของเทพ หรือ มายา หรือ สิ่งเหนือธรรมชาติเป็นเนื้อหาที่พบโดยทั่วไปใน งานประเภนี้ และเป็นปัจจัยที่สร้างความแตกต่างของงานศิลปะประเภทนี้จากงานศิลปะประเภท อื่นๆ นอกจากนั้นก็จะนิยมใช้จินตสัตว์ (Mythical creature) ในตำนานเทพหรือในจินตนาการเช่น มังกร, พ่อมด, พราย และอื่นๆ ในองค์ประกอบของภาพ ศิลปะแฟนตาซี(Fantasy art) มีความสัมพันธ์โดยตรงกับนวนิยายแฟนตาซี หรือบางครั้งงานศิลปะแฟนตาซีก็จงใจถอดออกมาจากตัว ละครหรือฉากของงานวรรณกรรมแฟนตาซีโดยตรง งานศิลปะประเภทนี้ที่สร้างโดยจิตรกรสมัครเล่น จะเรียกว่า “ศิลปะโดยแฟน (Fan art) ”



รูปภาพที่ 3 ตัวอย่างงานศิลปะแฟนตาซี (Fantasy art)

เข้าถึงได้จาก<https://www.bloggang.com/m/viewdiary.php?id=v>

เข้าถึงเมื่อ 24 มิถุนายน 2566

2.4 เทคนิคการเทสีอะคริลิก (Acrylic pouring)

เทคนิคการเทสีอะคริลิก (Acrylic pouring) คือศิลปะการเทสี เป็นการนำสีอะคริลิกมาผสมกับสื่อ เช่น น้ำ กาว และน้ำมันซิลิโคน (Silicone oil) เป็นต้น นำมาเทลงบนผ้าใบ โดยจะผสมให้มีความเหลวและนำมาเทลงบนผ้าใบ เทคนิคนี้จะทำให้ลวดลายที่ไม่เหมือนกัน และเมื่อสีไหลรวมกันจะเกิดเป็นลวดลายใหม่และสีใหม่



รูปภาพที่ 4 ตัวอย่างผลงาน เทคนิคการเทสีอะคริลิก (Acrylic pouring)

สร้างสรรค์เมื่อ 21 พฤศจิกายน 2565

2.5 เทคนิคการปะติด (Collage)

ภาพปะติด เป็นงานสื่อผสมแบบ 2 มิติ โดยเริ่มแรกเป็นการนำเอาวัสดุที่มีลักษณะ 2 มิติ เช่น ภาพถ่าย ภาพพิมพ์ กระดาษ ภาพเขียนและวัสดุอื่น ๆ มาปะติดลงบนแผ่นรองรับให้เกิดเป็นภาพต่าง ๆ ขึ้น โดยอาจจะแต่งเติมด้วยการระบายสีหรือใช้สีของวัสดุทั้งหมด ภาพปะติดในระยะหลังเริ่มใช้วัสดุที่มีความหนามากขึ้นและหลากหลายชนิดมากขึ้น แต่ยังคงปะติดอยู่บนแผ่นพื้นระนาบเช่นเดิม อาจารย์อารี สุทธิพันธ์ ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับภาพปะติดว่า การสร้างสรรค์ภาพปะติดเป็นการนำเอาวัสดุแผ่นบาง ๆ เช่น กระดาษสี กระดาษหนังสือพิมพ์ ผ้า พลาสติก ไม้ ทั้งวัสดุที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นหรือวัสดุจากธรรมชาตินำมาปะติดบนพื้นระนาบ เช่น กระดาษ กระดาษแข็ง แผ่นไม้อัด การปะติดใช้วัสดุที่มีความหนามากขึ้น การปะติดมีแนวโน้มที่จะเป็น 3 มิติ แบบประติมากรรมก็เรียกกันว่า "รูปต่อประกอบ" หรือ "assemblage"

การปะติด(Collage) ถูกบันทึกไว้ว่ามีการใช้ครั้งแรกในศตวรรษที่ 20 แต่ความจริงแล้วมีมาตั้งแต่สมัย ศตวรรษที่ 18 นักบวชได้ใช้งานปะติดตกแต่งในหนังสือสวดมนต์ การ์ดอวยพรวันวาเลนไทน์ จนถึงยุคปฏิวัติอุตสาหกรรมเกิดความนิยมและแพร่ขยายตัวออกไป เครื่องมือ เครื่องจักร มีวิวัฒนาการทันสมัยขึ้น ทำให้เกิดผลิตภัณฑ์สินค้ารูปแบบต่าง ๆ มากมาย กระดาษ และหนังสือพิมพ์ ผ้า ลูกปัด เกิดขึ้นพร้อมกับความเจริญทางด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ จึงทำให้เกิดการปฏิวัติอุตสาหกรรม ทำให้มีวิวัฒนาการของคอลลาจเกิดขึ้นอีกมากมาย⁸

เทคนิคการปะติด เป็นเทคนิคในงานจิตรศิลป์ ติดกาบบนวัสดุใด ๆ ที่แตกต่างจากสีและพื้นผิวเป็นการจับปะชนเกาะ ในส่วนใหญ่จะใช้ในงานกราฟิกเพื่อความเฉียบแหลมทางอารมณ์ที่มากขึ้นของพื้นผิวงานของวัสดุที่แตกต่างกัน เป็นงานที่ประกอบเป็นองค์ประกอบเดียวจากส่วนต่าง ๆ ที่มีลักษณะที่ต่างกันอย่างเด่นชัดต่างกัน นำภาพที่มีความสอดคล้องกันหรือตรงข้ามกัน วางติดกันหรือซ้อนทับกัน ประกอบเป็นผลงานที่รวมสิ่งต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน

⁸ MGR ONLINE. Collage You self ศิลปะ-ปะ-ติด ปะ-ต่อ.เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566.
เข้าถึงได้จาก <https://mgronline.com/live/detail/9510000138774>



รูปภาพที่ 5 ตัวอย่างผลงานศิลปะการปะติด(Collage)
เข้าถึงได้จาก <https://voicetv.co.th/read/1S6GSRx4N>
เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566



3.อิทธิพลทางศิลปกรรม

3.1 มาร์ก ซากาล (Marc Chagall) (ค.ศ. 1887-1985)



รูปภาพที่ 6 มาร์ก ซากาล (Marc Chagall)
เข้าถึงได้จาก<https://th.wikipedia.org/wiki>
เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566

มาร์ก ซากาล (Marc Chagall)เกิดเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม ค.ศ. 1887 เกิดที่ลือชโน ไกล่เมืองวีเซียบสค์ (Vitebsk) ในเบลารุส เกิดเป็นลูกคนโตในบรรดาพี่น้อง 7 คนในครอบครัวชาวยิว คัทสคิ พ่อของซากาลเป็นพ่อค้าปลาเฮอริง ชีวิตวัยเด็กค่อนข้างยากจนแต่เป็นชีวิตที่มีความสุขซึ่งสะท้อนในผลงานของซากาลตลอดชีวิต สองสามเดือนหลังจากเรียนการเขียนภาพกับเยฮูดา เพ็น (Yehuda Pen) จิตรกรคนสำคัญของท้องถิ่นเมื่อปี ค.ศ. 1906 ซากาลก็ย้ายไปเซนต์ปีเตอ์สเบิร์ก ในปี ค.ศ. 1907 ขณะที่อยู่ที่นั่นซากาลก็เป็นสมาชิกของ “สมาคมผู้สนับสนุนศิลปะ” (Society of Art Supporters) และเริ่มศึกษากับนิโคไล โรริค (Nikolai Roerich) ซึ่งเป็นที่ที่ซากาลได้พบกับศิลปินจากหลายลัทธิและหลายลักษณะ ระหว่างปี ค.ศ. 1908 ถึงปี ค.ศ. 1910 ซากาล ศึกษา กับ ลีออน บาสท์ (Leon Bakst) ที่สถาบันการวาดและจิตรกรรมซวานท์เซวา (Zvantseva School of Drawing and Painting) ชีวิตช่วงนี้เป็นช่วงที่ลำบากสำหรับซากาล ในระหว่างนั้นชาวยิวจะอาศัยอยู่ได้เฉพาะที่เมืองเซนต์ปีเตอ์สเบิร์กและต้องมีใบอนุญาต ซากาลถูกจับและขังอยู่ระยะหนึ่ง แต่ซากาลก็ยังอาศัยอยู่ใน เซนต์ปีเตอ์สเบิร์กจนปี ค.ศ. 1910 ระหว่างนั้นก็เดินทางไปเยี่ยมบ้านเกิดบ้าง บางครั้งซึ่งในปี ค.ศ. 1909 ซากาลพบ เบลลา โรเซนเฟลด์ผู้ต่อมาเป็นภรรยาของซากาล หลังจากมีชื่อเสียงมากขึ้นซากาลก็ย้ายจาก เซนต์ปีเตอ์สเบิร์กไปตั้งหลักแหล่งที่ปารีส เพื่อไปอยู่ในสังคมของ

ศิลปินที่มีชื่อของฝรั่งเศสใน แขวงมงปาร์นัส (Montparnasse) ที่นั่นชากาลก็ทำความรู้จักกับ ศิลปิน
 อวองการ์ด เช่น กิโยม อาปอลลิแนร์ (Guillaume Apollinaire) โรแบร์ต เดโลเนย์ (Robert
 Delaunay) และเฟร์น็อง เลฌ (Fernand Léger) ในปี ค.ศ. 1914 ชากาลกลับไปวีเซียบสค์ และปี
 หนึ่งหลังจากนั้นก็แต่งงานกับคู่หมั้นเบลลา ขณะที่อยู่ในรัสเซียสงครามโลกครั้งที่หนึ่งก็ระเบิดขึ้นในปี
 ค.ศ. 1916 ชากาลมีลูกคนแรกเป็นลูกสาวชื่อ ไอดา⁹มาร์ก ชากาล เสียชีวิตเมื่อ 28 มีนาคม ค.ศ.1985
 อายุ 97 ปี



รูปภาพที่ 7 Over the town

เข้าถึงได้จาก <https://mgronline.com/science/detail/9570000102047>

เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2566

⁹ วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. มาร์ก ชากาล. เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566, เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/>



รูปภาพที่ 8 The Fiddler

เข้าถึงได้จาก <http://jasminemoment.blogspot.com/2012/04/paris-marc-chagall-3.html>

เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2566



รูปภาพที่ 9 ภาพผลงาน Birthday (ค.ศ.1915)

เข้าถึงได้จาก <https://www.marcchagall.net/the-birthday.jsp>

เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566

ผลงาน Birthday ปีค.ศ.1915 เป็นงานจิตรกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความฝัน และความรัก อบอวลอยู่ในสถานที่แห่งนี้ ภาพนี้ต้องการจะบอกเล่าเรื่องราวถึงวันเกิดของภรรยาตน ความรัก ความอบอุ่น ซึ่งดูเหมือนว่าเขาจะรู้สึกอึดอัดในห้องเล็ก ๆ แต่เขาได้ลุกขึ้นและลอยไปที่ไหนสักแห่งใต้เพดาน เขาขว้างศีรษะของผู้หญิงคนนั้นกลับและเบา ๆ กระซิบบางอย่างในหูของเธอ ตอนนี้พวกเขาทั้งสอง บินขึ้นและลอยขึ้นไปใต้เพดาน พวกเขาต้องการบินผ่านกระจกเข้าไปในโลกที่กว้างใหญ่ที่ไม่มีขอบเขต ท้องฟ้าขนาดใหญ่และเมฆอันงดงามดึงดูดพวกเขา ภาพของมาร์ก ซากาล (Marc Chagall) โดดเด่นด้วยรูปแบบพิเศษราวกับว่าเด็ก ๆ ถูกสร้างขึ้นมา ภาพนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนที่สุด การสร้างถูก ตื่นตันใจกับอารมณ์ของวันหยุด แต่ในเวลาเดียวกันความลึกซึ้งก็ยังคงถูกเก็บรักษาไว้ซึ่งแทรกซึมเข้าไปในผลงานทั้งหมดของจิตรกรอย่างสม่ำเสมอ¹⁰

¹⁰ Levitan Wooded Beach. คำอธิบายภาพวาด "วันเกิด" ของ Marc Chagall. เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566.เข้าถึงได้จาก <https://th.uobjournal.com/1163-description-of-marc-chagalls-painting-birthday.html>

สรุป ผู้สร้างสรรค์ได้ทำการศึกษารูปแบบ แนวความคิดและวิธีการสร้างสรรค์ผลงานการใช้สัญลักษณ์แฝงศิลปะแนวเหนือจริง(Surrealism) โดยผ่านประวัติและผลงานของมาร์ก ซากาล (Marc Chagall) ผู้สร้างสรรค์ได้แก่งคิดและมุมมองดังนี้ ในช่วงชีวิตของศิลปินที่ได้สร้างสรรค์ผลงานและสั่งสมประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินชีวิต วิถีชีวิต สภาพแวดล้อมขณะนั้น ส่งผลต่อความฝัน อารมณ์ และความรู้สึกของศิลปิน จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีลักษณะที่โดดเด่น มีการแฝงสัญลักษณ์ต่าง ๆ ไว้ในผลงานมากมาย บอกเล่าและถ่ายทอดเรื่องราวของความฝันของศิลปินออกมาได้อย่างน่าสนใจ

3.2 ซัลบาดอร์ ดาลี (Salva-dor Dali) (ค.ศ. 1904-1989)



รูปภาพที่ 10 ซัลบาดอร์ ดาลี (Salva-dor Dali)

เข้าถึงจาก [https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%](https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%80)

เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566

ซัลบาดอร์ ดาลี (Salva-dor Dali) เกิดวันที่ 11 พฤษภาคม ค.ศ. 1904 เป็นจิตรกรชาวสเปนที่มีชื่อเสียง ดาลีเป็นลูกชายคนเดียวของบ้านเนื่องจากก่อนที่เขาจะเกิดไม่นาน พี่ชายของเขาได้เสียชีวิตลง นั่นจึงทำให้พ่อและแม่รักและห่วงหาอาบเขาอย่างมากโดยเขามีงานแสดงศิลปะตอนอายุ 14 ปีที่บ้านของเขาเอง โดยได้รับแรงสนับสนุนจากพ่อและแม่ เขาศึกษาศิลปะที่โรงเรียนสอนศิลปะแห่งหนึ่งในกรุงมาดริด แต่ว่าไม่เคยเข้าสอบเลยแม้แต่ครั้งเดียว เพราะเขาคิดว่าไม่มีใครสามารถตัดสิน "ศิลปะ" ได้ และเขาก็ไม่ใส่ใจด้วยถึงแม้ว่าจะโดนไล่ออกถึงสองครั้งก็ตาม เขาทำทุกอย่างเพื่อการสร้างสรรค์งาน

ศิลปะในแบบของตัวเอง เมื่อดาลีอายุได้ 20 ปี เขาถูกจับข้อหาทางการเมือง อีก 5 ปีต่อมา ได้เข้าร่วมกับศิลปินลัทธิเหนือจริง มุ่งหมายเน้นความเพ้อฝันเหนือจริง และช่วงนี้เองที่เขาได้พบกับปาโบล ปิกัสโซ จิตรกรเอกอีกคนหนึ่ง ช่วงนี้เองที่ดาลีได้อยู่กินกับกาลา (Gala) ที่เป็นทั้งเพื่อนคู่คิदनางแบบ และมีงานทำนิตยสารด้วยกัน ช่วงอายุที่ได้ 34 ปีการเขียนรูปของดาลีเริ่มพัฒนาจนกลายมาเป็นแนวที่เห็นกันในปัจจุบัน เช่น รูป Sublime Moment และรูป The Transparent Simulacrum Of The Forged Image ที่ถูกเขียนขึ้นในปี พ.ศ. 2481 ดาลีออกไปอยู่ที่อเมริกาจนถึง 8 ปี

ปี พ.ศ. 2498 เริ่มเขียนงานแนวศาสนา เช่นภาพ Crucifixion ซึ่งก็เป็นเหตุให้เขาถูกขับออกจากรุ่น Surrealism (แต่ดาลีบอกว่าเขาไม่ใช่ Surrealism) กาลา ภรรยาของเขาได้เสียชีวิตลงในปี พ.ศ. 2525 ต่อมาในปี พ.ศ. 2532 ดาลีก็เสียชีวิตลงด้วยโรคหัวใจล้มเหลว รวมอายุได้ 84 ปี ซัลบาโด ดาลีได้เป็นแบบอย่างให้กับศิลปินรุ่นหลังหลายต่อหลายคน ด้วยความที่งานของเขามีอัตตาบิอยู่สูงและความที่เปี่ยมไปด้วยเอกลักษณ์ในการเขียนรูป¹¹



รูปภาพที่ 11 Lobster Telephone

เข้าถึงจาก <https://www.takieng.com/stories/10537#:~:text=%E0%B8%9C%>

เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2566

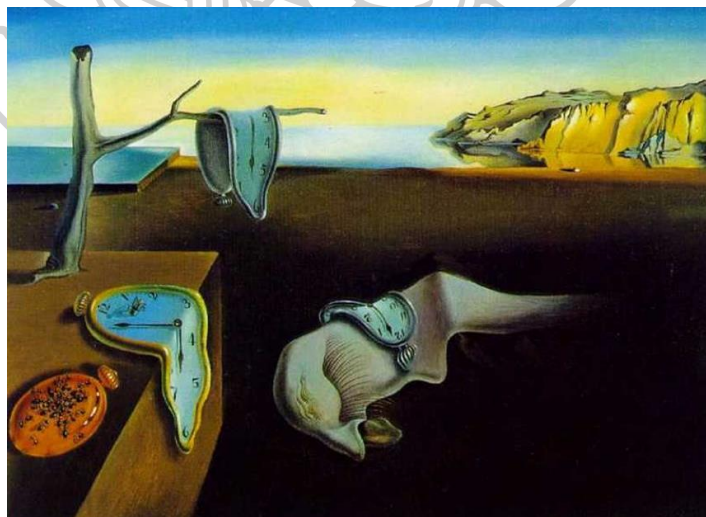
¹¹ วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี. ซัลบาโด ดาลี. เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%8B%>



รูปภาพที่ 12 The burning giraffe

เข้าถึงจาก <https://www.takieng.com/stories/10537#:~:text=%E0%B8%9>

เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2566



รูปภาพที่ 13 ภาพผลงาน The Persistence of Memory 1931

เข้าถึงจาก <https://groundcontrolth.com/blogs/sq-dalimuseum-famous->

เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566

ผลงาน The Persistence of Memory 1931เป็นงานจิตรกรรมที่แสดงให้เห็นถึงศิลปะแนวเหนือจริง ภาพนี้สื่อถึงความคิดและความเชื่อที่วัตถุมีความแข็ง ถูกทำลายด้วยความหมายใหม่ นาฬิกาสามเรือนที่อ่อนปวกเปียกละลายเหมือนชีส เมื่อเวลาไม่มีความหมายอีกต่อไป ความยั่งยืนในสิ่งใดไม่เหลืออยู่ แม้กระทั่งมดที่รุมกัดนาฬิกาเอง เปรียบเสมือนความน่าเสียที่เกิดขึ้นได้กับสิ่งที่เราคิดว่าจะมั่นคงตลอดไป เลี้ยวหน้าปรั๊กหักพังกองอยู่ตรงกลางพาดด้วยนาฬิกาละลาย เหมือนเป็นตัวแทนของศิลปินเองในภาพนี้¹²

สรุป ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาผลงานเทคนิควิธีการ แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานของซัลบาดอร์ ดาลี (Salva-dor Dali) โดยส่วนมากนั้นจะมาจากเรื่องราว มุมมองการใช้ชีวิตของตนเอง และสถานการณ์ปัจจุบัน ศิลปินได้สร้างสรรค์รูปแบบผลงานและการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแนวเหนือจริง(Surrealism)โดยจะใช้การบิดและปรับเปลี่ยนรูปร่าง รูปทรง การผสมของสัตว์กับสิ่งของ และการจัดวางของวัตถุต่าง ๆ เป็นการสร้างความหมายใหม่ต่อรูปทรงใหม่ในรูปแบบที่เหนือความจริง



¹² Ground Control. หลาหลายในหนึ่งเดียว ผลงานของ Salvador Dali ที่เราอยากให้คุณรู้จัก. เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://groundcontrolth.com/blogs/sq-dalimuseum-famous-works>

3.3 เดเร็ก ฟอร์ดจัวร์ (Derek Fordjour) (ค.ศ. 1974-ปัจจุบัน)



รูปภาพที่ 14 Derek Fordjour

เข้าถึงจาก https://en.wikipedia.org/wiki/Derek_Fordjour

เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566

ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษารูปแบบเทคนิคและวิธีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะการปะติด(Collage) โดยผ่านประวัติและผลงานของศิลปิน เดเร็ก ฟอร์ดจัวร์ (Derek Fordjour) เป็นศิลปินชาวอเมริกัน ทำงานทางด้านภาพปะติด และวิดีโอ ศิลปินเกิดในปี 1974 ในเมืองแมมฟิสรัฐเทนเนสซี โดยผลงานของ เดเร็ก ฟอร์ดจัวร์ (Derek Fordjour) โดยส่วนมากจะเป็นการผสมผสานเทคนิคจิตรกรรมและเทคนิคการปะติด(Collage)และเรื่องราวของผลงานจะมาจากวัฒนธรรม และเหตุการณ์ปัจจุบันที่ศิลปินได้พบเจอ



รูปภาพที่ 15 “Boom! Lockstep! March “

เข้าถึงจาก <https://www.nytimes.com/2020/11/27/t-magazine/>

เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2566



รูปภาพที่ 16 Cotillion

เข้าถึงจาก <https://www.davidkordanskygallery.com/exhibitions/>

เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2566



รูปภาพที่ 17 ภาพผลงาน STRWMN

เข้าถึงจาก [https://www.nytimes.com/2020/11/19/arts/design/derek-](https://www.nytimes.com/2020/11/19/arts/design/derek-fordjour)

Fordjour

เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566

ภาพวาดของเดเรค ฟอร์ดเจอร์ (Derek Fordjour) จะโดดเด่นจากพื้นผิวและวัสดุที่เป็นชั้น ๆ มีการทับซ้อนกัน โดยเกี่ยวข้องกับประเด็นที่ซับซ้อนของเชื้อชาติ ความไม่เท่าเทียมกันในสังคมอเมริกัน โดยจะใช้ภาพจากงานรื่นเริง ขบวนพาเหรด และฉากการเฉลิมฉลอง โดยมี กระจาดขลัง กระจาดแข็ง กระจาดฟรอยด์บนหนังสือพิมพ์ ใช้สีพาสเทลสีน้ำมัน นำลงมาติดและวาดลงบนผ้าใบ

สรุป ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาผลงานเทคนิควิธีการ และแนวความคิดของ เดเรค ฟอร์ดเจอร์ (Derek Fordjour) ซึ่งจะมาจากวัฒนธรรม เชื้อชาติ และเรื่องราวที่เกิดขึ้น โดยมีการใช้เทคนิคการปะติด (Collage) มีการนำวัสดุต่าง ๆ มาประกอบเข้าด้วยกัน และมีการลงสีที่มีความสดเพื่อสื่อถึงอารมณ์และความสนุกของภาพ เพื่อให้ชิ้นงานมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ผู้สร้างสรรค์จึงต้องการนำเรื่องการใช้สีและเทคนิคการปะติด(Collage)มาปรับใช้และพัฒนาให้ตรงกับผลงานศิลปนิพนธ์ของตนเองให้มากยิ่งขึ้น

3.4 ประทีป คชบัว (พ.ศ.2505-ปัจจุบัน)



รูปภาพที่ 18 ประทีป คชบัว

เข้าถึงจาก <http://www.rama9art.org/artisan/artdb/artists/home.php?p=>

เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2566

ผู้สร้างสรรค์ต้องการศึกษาชีวประวัติ การดำเนินชีวิตที่ส่งผลต่อแนวความคิด ปรัชญา มุมมอง การสร้างสรรค์ผลงานของศิลปิน รวมถึงการศึกษารูปแบบ เทคนิควิธีการถ่ายทอดเนื้อหาสาระ เรื่องราวจินตนาการและอารมณ์ความรู้สึกทางศิลปกรรมศิลปะแนวเหนือจริง(Surrealism)ของศิลปินไทย

ประทีป คชบัว ศิลปินผู้ทำงานศิลปะแนวเหนือจริง(Surrealism)ชั้นแนวหน้าของไทย เกิดเมื่อวันที่ 13 เมษายน พ.ศ. 2505 อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านช่างย่านบางกอกน้อย สมัยก่อนหมู่บ้านนี้มีชื่อเสียงเรื่องงานช่าง รวมช่างฝีมือดีสำหรับการหล่อประติมากรรม ในวัยเด็กอาจารย์ประทีป คชบัว จึงได้รับอิทธิพลในเรื่องของช่างฝีมือมา ส่วนเรื่องของการวาดภาพนั้นเริ่มต้นมาจากพี่ชายที่วาดรูปเก่ง จึงเหมือนเป็นต้นแบบในการ วาดภาพ เมื่อรวมกับการเป็นกลุ่มคนบ้านช่างหล่อจึงทำให้กลายเป็นเด็กที่มีทักษะเหนือกว่าเด็กคนอื่น อย่างในช่วงที่เรียนในชั้นประถมอาจารย์ประทีปวาดภาพได้เหนือกว่าเพื่อน เมื่อเริ่มโตขึ้นในระดับมหาวิทยาลัยงานศิลปะของอาจารย์ประทีปไม่ใช่เพื่อความสุนทรีย์ส่วนตัวอย่างเดียว แต่เพื่อความอยู่รอดของชีวิตด้วย เนื่องจากความยากจนและที่หนักกว่านั้นคือหัวหน้าครอบครัวอย่างคุณพ่อเป็นอัมพฤต จึงต้องหาเงินโดยการเขียนภาพเหมือนเพื่อส่งตัวเองเรียนอีกทางหนึ่ง ในด้านการวาดภาพการค้นพบเอกลักษณ์ของตัวเองเกิดขึ้นในช่วงเรียนมหาวิทยาลัยศิลปากร ปี 3 มีการให้เลือกความถนัดทางศิลปะซึ่งอาจารย์ประทีปเลือกเรียนการเขียนภาพสีน้ำมันเพราะเป็นสิ่งที่ชอบ

วันหนึ่งได้มีการส่งงานให้กับอาจารย์เป็นเขียนภาพเกี่ยวกับการตัดไม้ทำลายป่าในแนวเหนือจริง (Surrealism) เมื่ออาจารย์ได้เห็นภาพก็รับรู้ถึงความสามารถของนักศึกษาคนนี้ ท่านจึงแนะนำให้เขียน ภาพแนว Surrealism ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา แต่หลังจากเรียนจบออกมาอาจารย์ประทับใจอยากหาหนทางให้กับชีวิตใหม่จึงไปอยู่กับรุ่นพี่โดยรับงานเขียนภาพเป็นศิลปินอิสระถึง 2 ปี แต่เนื่องจากฐานะทางบ้านยังยากลำบาก จึงต้องยอมเข้าระบบทำงานประจำในบริษัทโฆษณาแห่งหนึ่งเพื่อนำเงินเดือนส่งให้ครอบครัว จนกระทั่งถึงยุคการเปลี่ยนแปลง เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในวงการโฆษณา ประกอบกับอาจารย์ประทับใจเริ่มอึดตัวในการทำงานประจำจึงลาออกมาทำงานศิลปะของตัวเอง โดยวาดภาพเพื่องานอดิเรกเท่านั้น แต่เพราะเพื่อนชวนให้นำงานไปแสดงที่หอศิลป์ตรงจุดนี้เอง จึงเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญให้เริ่มก้าวเข้าสู่การทำศิลปะอย่างเต็มตัว

“ความจริง Realism คือรากฐานของ Surrealism คนที่จะเขียนภาพ Surrealism ได้ จำเป็นต้องเขียนรูปเหมือนให้ได้ก่อน ซึ่งผมเป็นคนเขียนรูปเหมือนอันดับต้นๆของศิลปินของประเทศมาแล้วคือมันเป็นเรื่องที่น่าเบื่อ Surrealism จึงเหมาะกับความเป็นผมมากแล้วรูปที่ดีจะสะท้อนนิสัยของคนเขียนอีกด้วย Surrealism ที่ดีต้องชัดเจนในเรื่องของเนื้อหาและความละเอียด Surrealism ของศิลปินบางส่วนอาจจะสะเปะสะปะซึ่งมาจากการทำการบ้านมาไม่ดีพอ ไม่ได้เหมารวมว่าจะวาดรูปอะไรก็ได้แต่ต้องมีโครงสร้างมีองค์ประกอบ มีแสงมีความเป็นจริงจับต้องได้น่าสะพึงผะ ไม่ใช่ดูภาพแล้วเฉย ๆ เหมือนคนที่ถ่ายรูปเก่ง ๆ มันจะมีวิญญาณอยู่ในนั้น โดยรวมแล้วต้องมีประสบการณ์สูงมากคือวาดรูปมาเยอะจึงเป็นศิลปิน Surrealism “ได้ดี” “ผมเขียนภาพออกมาภาพหนึ่งต้องค้นพบเรื่องนั้นขึ้นมาก่อนแล้วค่อยแปลออกมา ยกตัวอย่างภาพที่ผมให้ชื่อว่า ประจักษ์ เป็นรูปในป่าเป็นเวียงที่ไม่มีมนุษย์อาศัยอยู่ทั้งที่เป็นน้ำตกธรรมชาติแต่คนที่วาด Surrealism ไม่ได้เห็นเหมือนคนธรรมดา ผมเห็นเป็นพระพุทธรูปที่เวียงกว้างใหญ่ แล้วคนที่เข้าถึงตรงนี้คือพระและศิลปินเท่านั้น ศิลปินสร้างมันขึ้นมาด้วยความที่ไม่มีจริงแต่รากมันมาจากความจริงคือธรรมชาติที่มีอยู่ทุกอณู ถ้าสังเกตดี ๆ จะมีพระพุทธรูปองค์หนึ่งเดินเข้าไปในป่าแล้วเจอมุมสวย ๆ มุมหนึ่ง ซึ่งมองแล้วไม่ใช่ธรรมดาเราเท่านั้นใช้ไหมที่เห็นคนเดียว ผมจึงแผ่ความเป็น Surrealism เอามาให้ทุกคนได้ชม”¹³

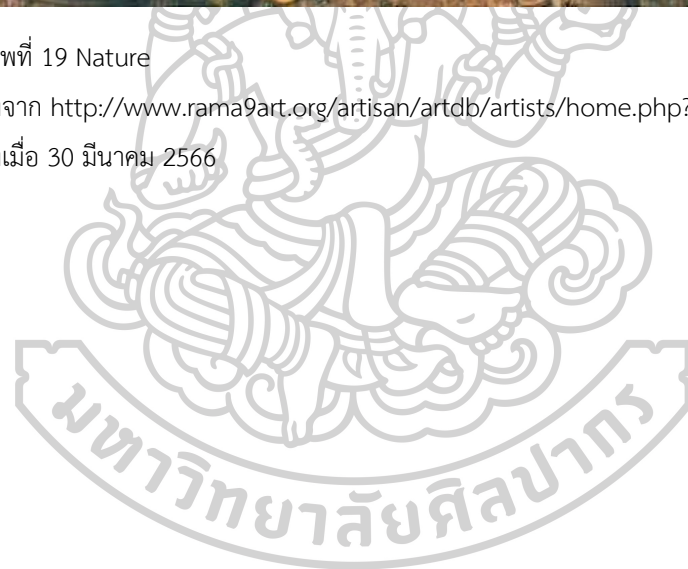
¹³ Mixmagazine. ประทีป คชบัว อัตตาของศิลปะเหนือจริง อันดับหนึ่งของประเทศไทย. เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://www.mixmagazine.in.th/00003674#>



รูปภาพที่ 19 Nature

เข้าถึงจาก <http://www.rama9art.org/artisan/artdb/artists/home.php?p>

เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2566





รูปภาพที่ 20 เคลิ้ม

เข้าถึงจาก <https://www.artbangkok.com/?p=19956#:~:text=%E0%B8%99%E0%B>

เข้าถึงเมื่อ 1 พฤษภาคม 2566





รูปภาพที่ 21 ผลงานโควิด้า (COVIDA) 2021

เข้าถึงจาก <https://web.facebook.com/Prateep.Kochabua/posts/>

เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2566

“ช่วงที่เกิดไวรัสโคโรนาระบาดขึ้น บนโลกใบนี้ กระแสข่าวมากมายก็เกิดขึ้นตามกัน การพูดถึงแหล่งที่มาของเชื้อ การแพร่กระจายลูกกลม การเสียชีวิต ผลกระทบในด้านต่าง ๆ สังคม เศรษฐกิจ และวงการแพทย์ โดยส่วนใหญ่ฟังแล้วสร้างความหดหู่ หวาดกลัว สะเทือนใจ แทบจะทั้งสิ้นโควิด้าของศิลปิน จึงออกมาสวยงาม สวนทางกับชาวโลกด้วยการหยิบประเด็นที่ เชื้อโรคนี้มาจากค้างคาว และนำแปลกโคโรน่าทำอะไรค้างคาวไม่ได้ ค้างคาวยังสุขสบายดี ในขณะที่มนุษย์เจ็บป่วยล้มตายกันเป็นจำนวนมากโดยมาจากฝีมือมนุษย์ โควิด้า มนุษย์ค้างคาวสวยงาม สัตว์ดีกดำบรรพ์ ของศิลปินจึงสวยงามตามที่เราเห็น”¹⁴

¹⁴ Facebook. ประทีป คชบัว. เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก https://web.facebook.com/Prateep.Kochabua/posts/346412620191980/?_rdc=1&_rdr

สรุป ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาผลงานของอาจารย์ประทีป คชบัว เป็นผลงานศิลปะแนวเหนือจริง (Surrealism) เป็นผลงานที่มีความน่าสนใจโดยเฉพาะการประกอบกันของสิ่งต่าง ๆ การใช้สีเพื่อสื่อถึงเรื่องราว และมุมมองของอาจารย์ประทีปที่มีต่อผลงานศิลปะแนวเหนือจริง เมื่อผู้สร้างสรรค์ได้ทำการศึกษาจึงเกิดแรงบันดาลใจ และนำรูปแบบดังกล่าวมาทดลอง พัฒนาและปรับใช้ในผลงานศิลปะนิพนธ์ของตนเอง

3.5 นักรบ มุลมานัส (พ.ศ.2533-ปัจจุบัน)



รูปภาพที่ 22 นักรบ มุลมานัส

เข้าถึงจาก <https://www.brandbuffet.in.th/2018/04/sansiri-nakrob-moonmanas-sansiri-> เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2566

สร้างสรรค์ต้องการศึกษาชีวิตประวัติ การดำเนินชีวิตที่ส่งผลต่อแนวความคิด ปรัชญา มุมมอง การสร้างสรรค์ผลงานของศิลปิน รวมถึงการศึกษารูปแบบ เทคนิควิธีการถ่ายทอดเนื้อหาสาระ เรื่องราวจินตนาการและอารมณ์ความรู้สึกทางศิลปกรรมในเทคนิคการปะติด(Collage)ของศิลปินไทย

นักรบ มุลมานัส เกิดเมื่อปีพ.ศ.2533 เดิมโตมาในแฟลตตำรวจของพ่อ กับร้านทำผมของแม่ ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร เนื่องจากแม่ของศิลปินเปิดร้านตัดผมจึงได้รับนิตยสารต่าง ๆ เยอะมาก ศิลปินจึงได้เรียนรู้และศึกษาศิลปะมาจากนิตยสารของแม่ พอเข้าเรียนในระดับมัธยมซึ่งเป็นโรงเรียนชายล้วนและเรียนสายวิทยาศาสตร์ ในระดับมหาวิทยาลัยศิลปินชอบทางด้านวรรณกรรม ประวัติศาสตร์ วรรณคดีจากการอ่านหนังสือหรือนิยาย จึงเลือกเข้าเรียนที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เอกภาษาไทย ได้ศึกษาเกี่ยวกับวรรณกรรมต่าง ๆ และสนใจงานวรรณกรรม

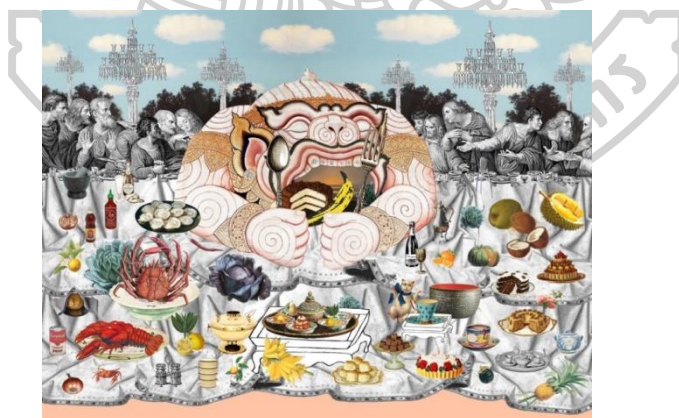
ที่ได้รับอิทธิพลจากตะวันตกในช่วงสมัยรัชกาลที่ 4 และรัชกาลที่ 5 และได้ค้นพบถึงวิถีคิดในยุคสมัยนั้น
เชื่อมโยงกับวัฒนธรรมทางสายตา และอิทธิพลต่าง ๆ ที่เข้ามาจากตะวันตก จนทำให้เกิดงานทัศนศิลป์
ต่าง ๆ ศิลปินจึงได้เริ่มสนใจและศึกษาจากจุดนั้น



รูปภาพที่ 23 Lao Duang Duen

เข้าถึงจาก <https://adaymagazine.com/port-4/>

เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2566



รูปภาพที่ 24 The l'ast supper

เข้าถึงจาก

<https://www.facebook.com/photo?fbid=706688826349394&set=pcb>

เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2566



รูปภาพที่ 25 ผลงาน Ganesha
 เข้าถึงจาก <https://adaymagazine.com/port-4/>
 เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2566

ผลงานศิลปะเทคนิคการปะติด(collage) ของนักรบ มูลมานัสเป็นการนำวัฒนธรรมไทยมาผสมกับวัฒนธรรมต่างชาติ โดยศิลปินเชื่อว่างานปะติด(Collage) เหมือนกับการสร้างโลกใบใหม่ที่สามารถนำเอาสิ่งที่ดูขัดแย้งกันมาอยู่ร่วมกันได้ การทำงานของศิลปินจะเริ่มจากการนำภาพที่ตนเองชอบมาให้เป็นภาพหลักและค่อยต่อเติมองค์ประกอบและเรื่องราวที่คิดว่าน่าจะสามารถเข้ากับภาพนั้นๆ ได้ เป็นศิลปะไทยร่วมสมัยที่สามารถมองเห็นถึงที่มาที่ไปสามารถจับต้องและวิจารณ์ได้เป็นการให้นิยามความเป็นไทยในอีกรูปแบบหนึ่ง

สรุป ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาผลงานของศิลปิน นักรบ มูลมานัส เป็นผลงานที่มีความแปลกใหม่และมีความน่าสนใจทั้งในด้านเทคนิคและในด้านเนื้อหา การนำเทคนิคการปะติด(Collage)มาใช้ในการประกอบภาพ สร้างเรื่องราวใหม่ ๆ ออกมาได้อย่างสนใจ ความขัดแย้งกันของภาพที่นำมาประกอบแต่ในขณะเดียวกันก็รู้สึกถึงความกลมกลืนกันและเข้ากันได้อย่างลงตัว ด้วยลักษณะเด่นและความน่าสนใจในด้านเทคนิคและเรื่องราว ผู้สร้างสรรค์จึงเกิดแรงบันดาลใจในการค้นคว้าและนำไปทดลองเพื่อพัฒนาต่อไป

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ผลงานศิลปกรรมผลงานศิลปินทั้ง 5 ท่าน

ผลงานศิลปิน	อิทธิพลด้าน รูปแบบ	อิทธิพลด้าน เทคนิค	อิทธิพลด้าน เนื้อหา/แนวคิด	สรุปอิทธิพลที่มีต่อ การสร้างสรรคผลงาน
<p>ศิลปิน Marc Chagall</p> <p>ชื่อผลงาน Birthday ค.ศ.1995</p> 	<p>การจัดวางองค์ประกอบของภาพองค์ประกอบภายในของผลงานที่มีความบิดเบี้ยวและล่องลอย</p>	<p>ใช้สีที่สามารถสื่อถึงอารมณ์และบรรยากาศ</p>	<p>ได้รับแนวความคิดเกี่ยวกับการฝันและเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน</p>	<p>การบิดของรูปทรงและสีที่ค่อนข้างสดให้ความรู้สึกเหมือนการอยู่ในฝันที่ล่องลอยแต่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน</p>
<p>ศิลปิน Salva-dor Dali</p> <p>ชื่อผลงาน The Persistence of Memory ค.ศ.1931</p> 	<p>การวางรูปแบบของภาพที่มีการกระจายแต่ยังคงมีจุดเด่น</p>	<p>การใช้สีที่เหมือนจริงตัดกับรูปทรงของวัตถุที่มีความบิดเบี้ยว ช่วยให้เกิดความน่าสนใจ</p>	<p>การแฝงนัยยะต่าง ๆ ไว้ในภาพที่มีความสอดคล้องในเรื่องที่ใกล้เคียงกัน</p>	<p>การจัดวางของภาพโทนสี และการแฝงนัยยะไว้ในองค์ประกอบภายในภาพ</p>
<p>ศิลปิน Derek Fordjour</p> <p>ชื่อผลงาน STRWMN ค.ศ.2020</p> 	<p>การใช้สีที่มีความสดสามารถสื่อถึงอารมณ์ของภาพที่มีความสนุกสนาน</p>	<p>เทคนิคการประติด นำกระดาษมาติดและ ยังมี การลงสีเพิ่มและนำวัสดุต่าง ๆ</p>	<p>แฝงแนวความคิดไปในเทคนิค การทับซ้อนกันของพื้นผิว สื่อถึงวิชาชีพซ้อนของเชื้อชาติ</p>	<p>ใช้สีที่สื่อถึงความสนุกสนานแต่อีกนัยหนึ่งยังสามารถสื่อเรื่องราวและวัฒนธรรมของศิลปิน</p>

ผลงานศิลปิน	อิทธิพลด้าน รูปแบบ	อิทธิพลด้าน เทคนิค	อิทธิพลด้าน เนื้อหา/แนวคิด	สรุปอิทธิพลที่มีต่อ การสร้างสรรค์ผลงาน
<p>ศิลปิน ประทีป คชบัว</p> <p>ชื่อผลงาน โควิท้า พ.ศ.2564</p> 	<p>มีการแบ่งจุดเด่น และจุดด้อยกันอย่าง ชัดเจนทั้งการใช้สีที่ เข้มอ่อนต่างกัน และรูปทรงของวัตถุ ที่ต่างกัน</p>	<p>นำรูปทรงที่ เหมือนจริงมา ประกอบกันและ วาดให้มีความ งามมากยิ่งขึ้น</p>	<p>เป็นเรื่องราวที่ เกิดขึ้นจากสถาณ การณ์ในขณะนั้น เป็นการมองโรค ร้ายในอีกมุมหนึ่ง</p>	<p>มีการจัดวาง องค์ประกอบที่แบ่ง จุดเด่นและจุดด้อยไว้ อย่างชัดเจน ใช้การ วาดที่เหมือนจริงผสม กับจินตนาการจึงก่อ เกิดเป็นผลงานที่มี ความเหนือจริง</p>
<p>ศิลปิน นักรบ มุลมานัส</p> <p>ผลงาน Ganesha พ.ศ.2559</p> 	<p>นำสื่อต่าง ๆ มา ประกอบเข้าด้วยกัน โดยในบางเป็นสิ่งที่ มีความขัดแย้งกันมา อยู่รวมกันจึงก่อเกิด เป็นผลงานที่มีความ น่าสนใจ</p>	<p>ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ จากหนังสือภาพ และนิตยสาร นำมาตัด เติม และประกอบกัน จนเกิดเป็น เรื่องราวใหม่</p>	<p>ได้รับแนวความคิด มาจากความชอบ ในวรรณกรรม ศิลปะในสมัยก่อน และต้องการที่จะ นิยามความเป็น ไทยในอีกรูปแบบ หนึ่ง</p>	<p>นำสื่อสิ่งพิมพ์มาตัด และประกอบเข้า ด้วยกัน สิ่งที่มีความ ขัดแย้งกันมาอยู่ด้วยกัน แต่ยังให้ความรู้สึกที่ กลมกลืนกันและก่อเกิด เป็นความแปลกใหม่ที่ น่าสนใจ</p>
<p>สรุป</p>	<p>รูปแบบผลงานของ ศิลปินทั้ง 5 ท่านมี การจัดวาง องค์ประกอบต่าง ๆ ได้อย่างลงตัว มี จุดเด่นที่ชัดเจน</p>	<p>การลดหรือตัด ทอนรูปทรง ก่อให้เกิดความ น่าสนใจใน ผลงาน มีการใช้ สี แทรกสีที่ สามารถสื่อถึง อารมณ์ได้มาก ยิ่งขึ้น</p>	<p>เป็นเรื่องราว เกี่ยวกับ ชีวิตประจำวัน เหตุการณ์ต่าง ๆ และความชอบ นำมาเป็นแรง บันดาลใจในการ สร้างสรรค์ผลงาน</p>	<p>จัดองค์ประกอบของ ภาพที่แสดงถึงจุดเด่น นำรูปร่างรูปทรงมา ตัดทอน และประกอบ ในเป็นเรื่องราวใหม่โดย อิงจากเรื่องราวเดิม ที่มาจากชีวิตและ เหตุการณ์ปัจจุบัน</p>

สรุป

ผู้สร้างสรรค์ได้รับแรงบันดาลใจและอิทธิพลมาจากศิลปินทั้ง 5 ท่าน ผู้สร้างสรรค์ได้แก่มุมมองและเทคนิคต่าง ๆ โดยศิลปินแต่ละท่านจะมี รูปแบบ แนวความคิด และเทคนิควิธีการที่ค่อนข้างใกล้เคียงกัน ผู้สร้างสรรค์จึงสังเกตเห็นว่าสามารถนำจุดเด่นของศิลปินแต่ละท่านมาผสมผสานกันได้ ผู้สร้างสรรค์จึงได้ทำการ ทดลอง พัฒนา ปรับปรุงและต่อยอด ในผลงานวิทยานิพนธ์ชุด”ห้องแห่งความฝัน” เพื่อให้ผลงานมีความสมบูรณ์ทั้งในด้านเรื่องราว วิธีการและเทคนิคให้มากที่สุด



บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานและกระบวนการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงาน ห้องแห่งความฝัน มีกระบวนการศึกษาและกระบวนการสร้างสรรค์ โดยแนวความคิดและเทคนิคการสร้างสรรค์มาจากการค้นคว้าทดลองและหาความรู้ จนกระทั่งสามารถสร้างสรรค์ผลงานที่มีการพัฒนาในด้านรูปแบบ และการแสดงออกได้ตรงตามสมมุติฐานที่ต้องการ ซึ่งมีขั้นตอนและรายละเอียดดังนี้

1. แนวคิดและแรงบันดาลใจการสร้างสรรค์ผลงาน

1.1 แนวความคิด

ผลงานชุดห้องแห่งความฝัน เป็นผลงานศิลปะแบบเทคนิคผสม ได้รับแนวความคิดมาจากความฝันของผู้สร้างสรรค์ การฝันนั้นเป็นกระบวนการเฝ้ามองจิตใจในรูปหนึ่ง จะถูกจัดวางไว้อยู่ในห้อง ที่เป็นเหมือนโลกอีกใบเพื่อสื่อถึงเรื่องราวและการแสดงออกของความฝัน จินตนาการ อารมณ์ และความรู้สึกต่าง ๆ ที่สามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่ สื่อถึงพื้นที่ ที่มีความเป็นส่วนตัว พื้นที่ปลอดภัย และจะเกิดขึ้นในฝันขณะนอนหลับ

1.2 แรงบันดาลใจ

ในช่วงชีวิตที่ผ่านมาของผู้สร้างสรรค์นั้นโดยส่วนใหญ่จะอยู่ในห้องในการกระทำสิ่งต่าง ๆ อยู่กับตัวเอง และสามารถแสดงออกถึงตัวตนของตนเองได้อย่างเต็มที่ขณะอยู่ภายในห้อง และผู้สร้างสรรค์รู้สึกว่าการฝันคือการรักษาและเฝ้ามองจิตใจของตนเอง ผู้สร้างสรรค์จึงเกิดความสนใจและได้รับแรงบันดาลใจจากห้องและความฝัน

2. รูปแบบของการสร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์ได้มีการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยเทคนิคผสม ในรูปแบบเหนือจริง (Surrealism) ในแนวทางฟุ้งฝันแบบแฟนตาซี (Fantasy)เป็นงานศิลปะที่มีการผสมผสานในแต่ละเทคนิคโดยจะประกอบด้วยเทคนิคการเทสีอะคริลิก (Acrylic pouring) เป็นพื้นหลังเพื่อสื่อถึงความไม่แน่นอนของความฝัน ใช้เทคนิคการปะติด (Collage) ผสมกับการวาดสีน้ำมันและสีอะคริลิก ผสมกับการใช้สีที่มีความฉูดฉาดเพื่อเป็นการสร้างรูปทรงใหม่ ที่มีความแปลกใหม่ เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่แปลกใหม่และน่าสนใจ ทั้งในการสร้างสรรค์ผลงานและการรับชม

3.วิธีการดำเนินงาน

ขั้นตอนที่ 1

ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดเรื่องราวและการศึกษาข้อมูล หาข้อมูล ศึกษาค้นคว้า ที่เกี่ยวข้องกับความฝันในทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทางด้านจิตวิทยาและทฤษฎีกระบวนการการเกิดความฝันในด้านวิทยาศาสตร์ ศึกษารูปแบบของห้องที่สามารถส่งผลต่อความรู้สึก และศึกษาและทดลองเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 2

เมื่อได้รับข้อมูล และเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานนำมาผนวกกับความฝัน แรงบันดาลใจ และจินตนาการของผู้สร้างสรรค์ นำมาสร้างสรรค์เป็นภาพร่าง ทำการถ่ายภาพสื่อนิยายสาร นำมาวาดและตัดต่อในแท็บเล็ต

ขั้นตอนที่ 3

นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาและปรับปรุง หรือแก้ไขภาพร่าง ให้ไปในทิศทางที่ตรงกับแนวความคิด

ขั้นตอนที่ 4

เมื่อได้ภาพร่างที่สมบูรณ์แล้วจึงเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ เฟรมผ้าใบในขนาดที่ต้องการ นำมาทำการทาสีอะคริลิกที่ผสมเตรียมไว้ยก เท นำไฟแช็คมาลนเพื่อให้เกิดลวดลายที่ต้องการ เมื่อสีแห้งผู้สร้างสรรค์จะนำมาร่างขยาย ด้วยดินสอสีและใช้สีอะคริลิกร่างตาม และลงเงาเพื่อให้เกิดมิติของภาพตามภาพร่างต้นแบบ เมื่อได้ภาพร่างที่สมบูรณ์จะเริ่มทำการตัดแปะโดยจะทำการถ่ายเอกสารจากสื่อนิยายสาร นำมาขยายเพื่อให้ได้ขนาดที่ต้องการ นำมาตัด จัดวาง และประกอบ โดยในบางภาพมีการใช้สีอะคริลิกในการเพิ่มเติมลงไป นำมาจัดวางอีกรอบและทำการติดลงไปด้วยกาว และทำการเก็บรายละเอียดของภาพเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์

4.วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานสร้างสรรค์

4.1 วัสดุ

- สีน้ำมัน
- สีอะคริลิก
- เฟรมผ้าใบ
- กาว
- น้ำมันชิลิโคน
- กระดาษนิตยสาร
- กระดาษA4
- เทปกาว

4.2 อุปกรณ์ที่ใช้สร้างสรรค์ผลงาน

- ภาชนะผสมสี
- ไฟแช็ก
- กรรียงวาดภาพ
- พู่กัน
- จานสี
- ไม้บรรทัด
- กรรไกร
- มีดคัตเตอร์
- แผ่นรองตัด
- เครื่องพิมพ์

4.3อุปกรณ์ที่ใช้ในการบันทึกข้อมูล

- ดินสอ
- ปากกา
- แท็บเล็ต
- โทรศัพท์มือถือ



5. ขั้นตอน และกระบวนการสร้างสรรค์

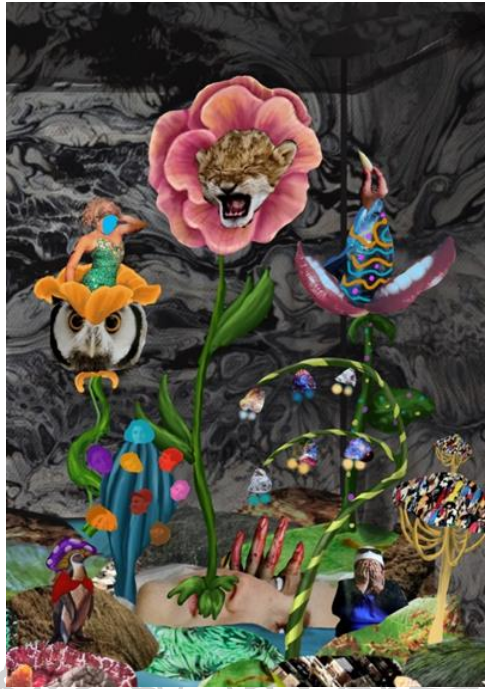
ผู้สร้างสรรค์ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อยอดจากข้อมูลวิทยานิพนธ์นำมาเพิ่มเทคนิคการสร้างสรรค์ เพิ่มแนวความคิดและวิธีการนำเสนอและทำการเสนอคณาจารย์ เพื่อให้ข้อเสนอแนะ หรือแก้ไขผลงาน เพื่อเป็นไปตามโครงสร้างและเรื่องราวของผู้สร้างสรรค์ให้ตรงประเด็นและให้เกิดการใช้จินตนาการให้มีความน่าสนใจให้มากยิ่งขึ้น จากนั้นผู้สร้างสรรค์นำคำแนะนำมาปรับเปลี่ยนและเพิ่มเติมแนวความคิดและเรื่องราว เพิ่มองค์ประกอบต่าง ๆ ให้มีความสอดคล้องและไปในทิศทางเดียวกับแนวความคิดให้มากยิ่งขึ้น ภาพร่างผลงานก่อนสร้างสรรค์ผลงานมีจำนวน 7 ภาพ ดังนี้



รูปภาพที่ 26 ภาพร่างที่ 1
สร้างสรรค์เมื่อ 22 พฤศจิกายน 2565



รูปภาพที่ 27 รูปภาพ 26 ภาพร่างที่ 2
สร้างสรรค์เมื่อ 22 พฤศจิกายน 2565



รูปภาพที่ 28 ภาพร่างภาพที่ 3
สร้างสรรค์เมื่อ 26 พฤศจิกายน 2565



รูปภาพที่ 29 ภาพร่างที่ 4
สร้างสรรค์เมื่อ 30 พฤศจิกายน 2565



รูปภาพที่ 30 ภาพร่างที่ 5
 สร้างสรรค์เมื่อ 30 พฤศจิกายน 2565



รูปภาพที่ 31 ภาพร่างที่ 6
 สร้างสรรค์เมื่อ 9 ธันวาคม 2565



รูปภาพที่ 32 ภาพร่างที่ 7
สร้างสรรค์เมื่อ 10 ธันวาคม 2565

สรุป จากการนำเสนอภาพร่างทั้งหมดจำนวน 7 ชิ้น อาจารย์ที่ปรึกษาได้คัดเลือกเพื่อนำมาขยายและสร้างสรรค์เป็นผลงานจริงจำนวน 4 ชิ้น และได้ให้ข้อเสนอแนะทางด้านรูปแบบการสร้างสรรค์ การใช้สีและการประกอบภาพให้ผลงานมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น



รูปภาพที่ 33 ภาพร่าง ที่2 ก่อนจะขึ้นชิ้นงานจริง



รูปภาพที่ 34 ชื่อผลงานห้องเก็บฝัน (ชั้นที่ 1)
เทคนิคผสม ขนาด 120x100 เซนติเมตร



รูปภาพที่ 35 ภาพการเสนาอรรถศิลป์นิพนธ์ ครั้งที่ 1



รูปภาพที่ 36 ภาพร่างที่ 7 ก่อนจะขึ้นชิ้นงานจริง



รูปภาพที่ 37 ชื่อผลงาน ฝันกินฝัน (ชิ้นที่ 2)
เทคนิคผสม ขนาด 90x200 เซนติเมตร



รูปภาพที่ 38 ภาพร่างที่ 5 ก่อนจะขึ้นชิ้นงานจริง



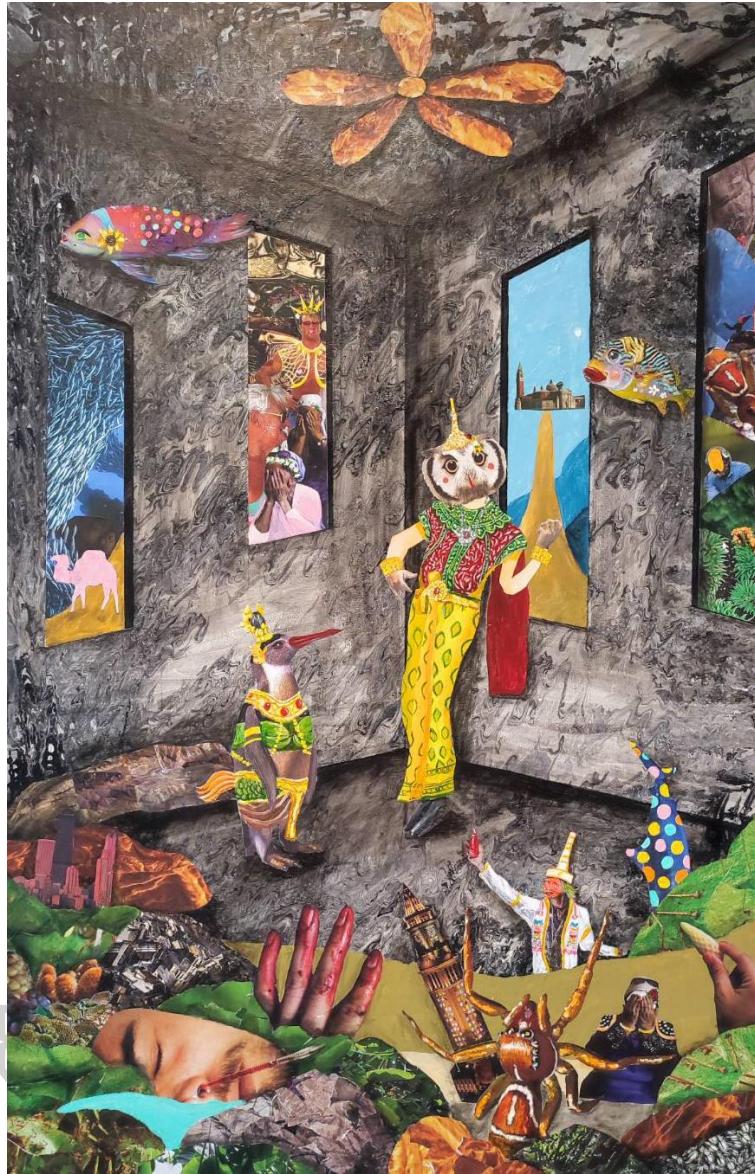
รูปภาพที่ 39 ชื่อผลงาน ตัวตนของความฝัน (ชิ้นที่ 3)
เทคนิคผสม ขนาด 150x100 เซนติเมตร



รูปภาพที่ 40 ภาพการเสนอตรวจศิลปนิพนธ์ ครั้งที่ 2



รูปภาพที่ 41 ภาพร่าง ที่6 ก่อนจะขึ้นชิ้นงานจริง



รูปภาพที่ 42 ชื่อผลงาน ฝันกลางวัน (Daydream) (ชิ้นที่ 4)

เทคนิคผสม ขนาด150x100 เซนติเมตร

ตารางที่ 2 ระยะเวลาทำศิลปนิพนธ์

รายละเอียดการดำเนินงาน	ปี 2565-2566				
	ธ.ค.65	ม.ค.66	ก.พ.66	มี.ค.66	เม.ย. 66
นำเสนอโครงการครั้งที่1					
ส่งงานงานครั้งที่ 1					
นำเสนอโครงการครั้งที่ 2					
ส่งงานครั้งที่ 2					
นำเสนอโครงการครั้งที่ 3					
ส่งงานครั้งที่ 3					
สรุปการทดลองสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ					
เสนอหัวข้อสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ต่อ คณะกรรมการและอาจารย์ ที่ปรึกษา					
เสนอแบบร่างชิ้นที่ 1 ต่อคณะกรรมการ และอาจารย์ที่ปรึกษา และปฏิบัติงานชิ้น ที่ 1					
เสนอแบบร่างชิ้นที่ 2 ต่อคณะกรรมการ และอาจารย์ที่ปรึกษา และปฏิบัติงานชิ้น ที่ 2					
เสนอแบบร่างชิ้นที่ 3 ต่อคณะกรรมการ และอาจารย์ที่ปรึกษา และปฏิบัติงานชิ้น ที่ 3					
เสนอแบบร่างชิ้นที่ 4ต่อคณะกรรมการ และอาจารย์ที่ปรึกษา และปฏิบัติงานชิ้น ที่ 4					
คณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา คัดเลือกผลงานที่ใช้ในการแสดงผลงาน					
จัดการแสดงนิทรรศการของนักศึกษา ระดับปริญญาโท สาขาทัศนศิลป์ศึกษารุ่น 13					

รายละเอียดการดำเนินงาน	ปี 2565-2566				
	ธ.ค.65	ม.ค.66	ก.พ.66	มี.ค.66	เม.ย. 66
สอบวิทยานิพนธ์โดยคณะกรรมการ อาจารย์ ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอก					
สรุปเล่มวิทยานิพนธ์					

6. ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

- 6.1 ถ่ายภาพสื่อนิยายสารและตัดต่อด้วยแท็บเล็ต
- 6.2 เตรียมพื้นหลังของภาพโดยใช้เทคนิคเทสีอะคริลิก
- 6.3 ร่างภาพด้วยดินสอและกำหนดโครงสร้างด้วยสีอะคริลิก
- 6.4 ลงสีอะคริลิกสีดำและขาวเพื่อแบ่งเงาโดยลงสีดำเพื่อเป็นเงาและสีขาวจะเป็นรองพื้นและลงสีอื่นทับเพื่อให้สีมีความสดมากยิ่งขึ้น
- 6.5 ขยายและถ่ายเอกสารสื่อนิยายสารให้ได้ขนาดที่ต้องการและทำการเทียบขนาด ลงสีอะคริลิก และตัดในส่วนที่ต้องการ
- 6.6 นำส่วนประกอบที่ได้ทำการลงสีและตัด มาประกอบติดกันด้วยกาว
- 6.7 นำมาติดลงบนผ้าใบด้วยเทปกาวและเมื่อได้ตำแหน่งที่แน่นอนจึงติดด้วยกาว
- 6.8 เก็บรายละเอียดด้วยสีอะคริลิก



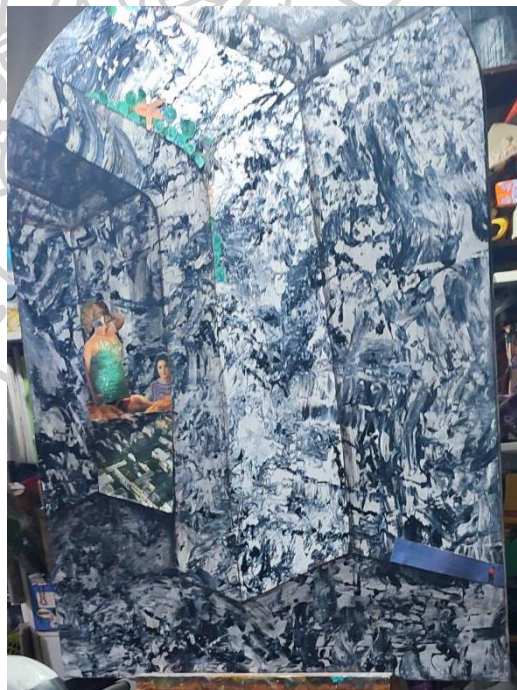
รูปภาพที่ 43 ชั้นตอนที่ 6.1 ถ่ายภาพสื่อนิยายสารและตัดต่อด้วยแท็บเล็ต ผลงานชั้นที่1



รูปภาพที่ 44 ชั้นตอนที่ 6.2 เตรียมพื้นหลังของภาพโดยใช้เทคนิคเทสโอะคริลิค ผลงานชั้นที่1



รูปภาพที่ 45 ชั้นตอนที่ 6.3 ร่างภาพด้วยดินสอและกำหนดโครงสร้างด้วยสีอะคริลิก ผลงานชั้นที่ 1



รูปภาพที่ 46 ชั้นตอนที่ 6.4 ลงสีอะคริลิกสีดำและขาวเพื่อแบ่งเงาโดยลงสีดำเพื่อเป็นเงาและสีขาวจะเป็นรองพื้น และลงสีอื่นทับเพื่อในสีมีความสดมากยิ่งขึ้น ผลงานชั้นที่ 1



รูปภาพที่ 47 ชั้นตอนที่ 6.5 ขยายและถ่ายเอกสารสื่ออินตยสารให้ได้ขนาดที่ต้องการและทำการเทียบขนาด ลงสีอะคริลิค และตัดในส่วนที่ต้องการ ผลงานชั้นที่ 1



รูปภาพที่ 48 ชั้นตอนที่ 6.6 นำส่วนประกอบที่ได้ทำการลงสีและตัด มาประกอบติดกันด้วยกาว ผลงานชั้นที่ 1



รูปภาพที่ 49 ชั้นตอนที่ 6.7 นำมาติดลงบนผ้าใบด้วยเทปกาวและเมื่อได้ตำแหน่งที่แน่นอนจึงติดด้วยกาว ผลงานชิ้นที่ 1





รูปภาพที่ 50 ชั้นตอนที่ 6.8 เก็บรายละเอียดด้วยสีอะคริลิกให้สมบูรณ์ ผลงานชั้นที่ 1

แนวความคิดของผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ห้องแห่งความฝัน” ชั้นที่ 1

ผลงานชั้นที่ 1 จะเป็นการเริ่มต้นของเรื่องราวของห้องที่เก็บความฝันและจินตนาการไว้ภายใน โดยภายในห้องนี้จะมีเรื่องราวต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ภายในห้องจะมีเรื่องราวและมีเอกลักษณ์เฉพาะในตัวเอง



รูปภาพที่ 51 ชั้นตอนที่ 6.1 ถ่ายภาพสื่อนิยายสารและตัดต่อด้วยแท็บเล็ต ผลงานชั้นที่4



รูปภาพที่ 52 ชั้นตอนที่ 6.2 เตรียมพื้นหลังของภาพโดยใช้เทคนิคเทสโอะคริลิค ผลงานชั้นที่4



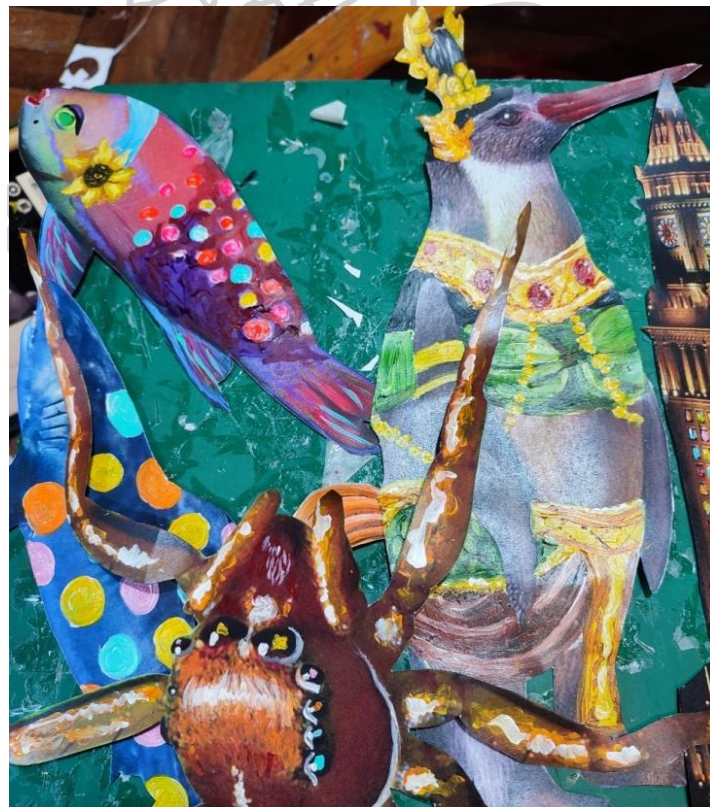
รูปภาพที่ 53 ชั้นตอนที่ 6.3 ร่างภาพด้วยดินสอและกำหนดโครงสร้างด้วยสีอะคริลิก ผลงานชั้นที่4



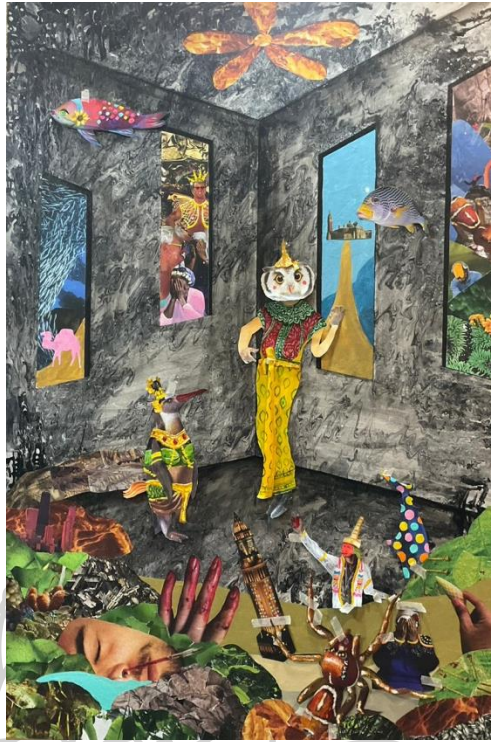
รูปภาพที่ 54 ชั้นตอนที่ 6.4 ลงสีอะคริลิกสีดำและขาวเพื่อแบ่งเงาโดยลงสีดำเพื่อเป็นเงาและสีขาว จะเป็นรองพื้น และลงสีอื่นทับเพื่อโน้มน้าวมืดมากยิ่งขึ้นผลงานชั้นที่4



รูปภาพที่ 55 ขั้นตอนที่ 6.5 ขยายและถ่ายเอกสารสีอนินตยสารให้ได้ขนาดที่ต้องการและทำการเทียบขนาด ลงสีอะคริลิค และตัดในส่วนที่ต้องการ ผลงานชิ้นที่4

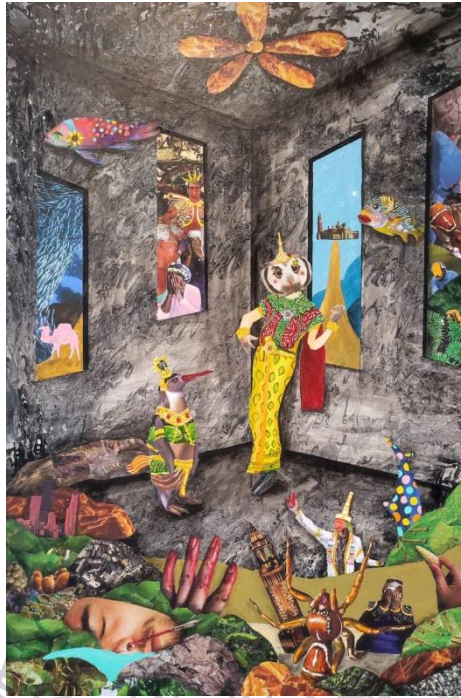


รูปภาพที่ 56 ขั้นตอนที่ 6.6 นำส่วนประกอบที่ได้ทำการลงสีและตัด มาประกอบติดกันด้วยกาว ผลงานชิ้นที่4



รูปภาพที่ 57 ชั้นตอนที่ 6.7 นำมาติดลงบนผ้าใบด้วยเทปกาวและเมื่อได้ตำแหน่งที่แน่นอนจึงติดด้วยกาว ผลงานชิ้นที่4





รูปภาพที่ 58 ชั้นตอนที่ 6.8 เก็บรายละเอียดด้วยสื่อะคริลิคผลงานชั้นที่ 4

แนวความคิดของผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ห้องแห่งความฝัน” ชั้นที่ 4

ผลงานชั้นที่ 4 ผู้สร้างสรรค์ได้รับแรงบันดาลใจมาจากการฝันกลางวัน ฝันที่ไม่มีทางสามารถเกิดขึ้นได้ความชอบและประสบการณ์ของผู้สร้างสรรค์ที่มีความชื่นชอบในวัฒนธรรมไทย ใช้สีที่สดเพื่อสื่อถึงอารมณ์ของแต่ละองค์ประกอบ นำเรื่องราวและรูปทรงต่างๆ มาประกอบรวมกันเพื่อให้เกิดเป็นรูปทรงใหม่และมีความหมายใหม่ นำมาอยู่รวมในห้อง ห้องหนึ่งโดยในห้องนั้นเป็นห้องแห่งความฝัน



รูปภาพที่ 59
ผลงาน 4 ชั้นในวิทยานิพนธ์ชุดห้องแห่งความฝัน

สรุป

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ห้องแห่งความฝัน” ผู้สร้างสรรค์ต้องการสื่อถึงความฝันที่เป็นเหมือนโลกอีกใบที่มีความแตกต่างจากโลกปัจจุบันที่เป็นอยู่ ทุกสิ่งทุกอย่างสามารถเกิดขึ้นได้ เป็นพื้นที่แสดงออกถึงตัวตนของจิตใต้สำนึกและจินตนาการได้อย่างอิสระและไม่ส่งผลกระทบต่อผู้อื่น และต้องการแสดงออกถึงตัวตนของฝัน จินตนาการ อารมณ์และความรู้สึกที่เกิดขึ้นในขณะนอนหลับ ผู้สร้างสรรค์เสนอผ่านสภาพแวดล้อมในรูปแบบพื้นที่ของห้อง ซึ่งห้องเปรียบเสมือนโลกทั้งใบของความฝันที่อยู่ภายในจิตใจและจะถูกจำกัดให้อยู่ได้แค่ภายในห้องนั้น ไม่สามารถออกไปนอกห้องที่เปรียบเสมือนโลกจริงได้ และในชีวิตผู้สร้างสรรค์ที่ผ่านมาผู้สร้างสรรค์มักจะชอบใช้เวลาส่วนใหญ่ในการอยู่ในห้อง เพราะผู้สร้างสรรค์รู้สึกว่าการที่ห้องคืออิสระ อิสระที่จะสามารถแสดงตัวตนออกมาได้อย่างเต็มที่ เปรียบเสมือนความฝันที่จะสามารถออกมาโลดแล่นและแสดงออกถึงตนเองอย่างอิสระในห้อง ๆ นั้น โดยผ่านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจิตรกรรมร่วมสมัยเทคนิคผสม เป็นงานศิลปะที่มีการผสมผสานในแต่ละเทคนิคโดยจะประกอบด้วยเทคนิคการเทสีอะคริลิก (Acrylic pouring) เป็นพื้นหลังเพื่อสื่อถึงความไม่แน่นอนของความฝัน ใช้เทคนิคการปะติด (Collage) ผสมกับการวาดสีน้ำมัน และสีอะคริลิก ผสมกับการใช้สีที่มีความฉูดฉาดเพื่อเป็นการสร้างรูปทรงใหม่ เพื่อให้เกิดจินตนาการมากยิ่งขึ้น โดยสื่อที่นำมาทำการตัดแปะมาจากสื่อนิตยสารต่าง ๆ เพื่อสื่อถึงความฝันที่ได้รับอิทธิพลมาจากสื่อแวดล้อมผสมผสานกับความรู้สึกและจินตนาการ จึงก่อเกิดเป็นตัวตนของความฝันที่ก่อเกิดอยู่ภายใน ผู้สร้างสรรค์ได้มีการค้นคว้า หาข้อมูล ทฤษฎีและเทคนิคที่เกี่ยวข้อง นำมาทดลอง และปรับใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน และได้รับคำชี้แนะจากคณาจารย์และอาจารย์ที่ปรึกษาจนก่อเกิดการพัฒนาจึงเกิดเป็นผลงานการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเทคนิคผสมที่มีความเป็นเอกลักษณ์และแฝงไปด้วยจินตนาการของผู้สร้างสรรค์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์สร้างสรรค์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ห้องแห่งความฝัน” ผู้สร้างสรรค์ต้องการสื่อถึงโลกอีกใบของความฝันที่แตกต่างจากในโลกปัจจุบันในรูปแบบของห้อง ห้องที่ทุกสิ่งทุกอย่างสามารถเกิดขึ้นได้และเป็นที่อยู่ ที่กักเก็บ และที่บรรจุก ตัวตนของความฝันที่มีความไม่แน่นอน จับต้องไม่ได้ และในบางที่อาจจะไม่มี ความหมาย และไม่มีตัวตนอยู่ในความเป็นจริง แต่ตัวตนของความฝันนั้นสามารถแสดงออกและ ปลดปล่อยออกมาได้อย่างเต็มที่เมื่อได้อยู่ภายในห้องนั้น ปลดปล่อยอารมณ์ ความรู้สึก และ จินตนาการที่เพ้อฝัน และเมื่อออกจากห้องนั้นทุกอย่างจะหายไป ผู้สร้างสรรค์จึงต้องการสื่อถึง เรื่องราวที่เกิดขึ้นและ ในขณะที่นอนหลับ และผู้สร้างสรรค์ได้รับแรงบันดาลใจมาจากห้องเพราะ ใน ชีวิตของผู้สร้างสรรค์สถานที่ ผู้สร้างสรรค์มักจะใช้เวลาอยู่ในนั้นและจะสามารถแสดงตัวตน แสดง ความรู้สึก อารมณ์ต่าง ๆ ออกมาได้เต็มที่ สถานที่นั้นคือห้องของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งเปรียบเสมือน ความฝันที่สามารถมีตัวตนและออกมาแสดงออกได้อย่างเต็มที่ในห้องห้องนั้น โดยมีแรงบันดาลใจ แนวความคิด สู่การศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ และทดลองเทคนิควิธีการ กระบวนการสร้างสรรค์ใน รูปแบบต่าง ๆ ด้วยเทคนิคการเทสีอะคริลิก (Acrylic pouring) เทคนิคการปะติด (Collage) ผสม กับการวาดสีน้ำมันและสีอะคริลิก เพื่อสื่อถึงการแสดงออกของความฝัน และความหมายของผลงาน

1. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์จำนวน 6 ชิ้น

1.1 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ในช่วงก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2

ผู้สร้างสรรค์ได้นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความฝันและใช้สัญลักษณ์ประตุ เพื่อสื่อถึงความไม่แน่นอนและความไม่รู้ในความฝัน เป็นการไม่รู้ล่วงหน้าว่าเราจะฝันอะไร และฝันแบบไหน แต่เราจะรู้ ว่าเราต้องฝัน คล้ายกับการที่เราเห็นประตุแต่เราไม่สามารถรู้ได้ว่าหลังประตุนั้นจะพบเจอกับ อะไรหรือมีอะไรที่ซ่อนอยู่ โดยผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 จะเป็นจุดเริ่มต้นของ แนวความคิด มีการใช้สัญลักษณ์ของประตุ มีการนำทำเทคนิคการปะติด(Collage)มาผสมกับเทคนิค จิตรกรรม



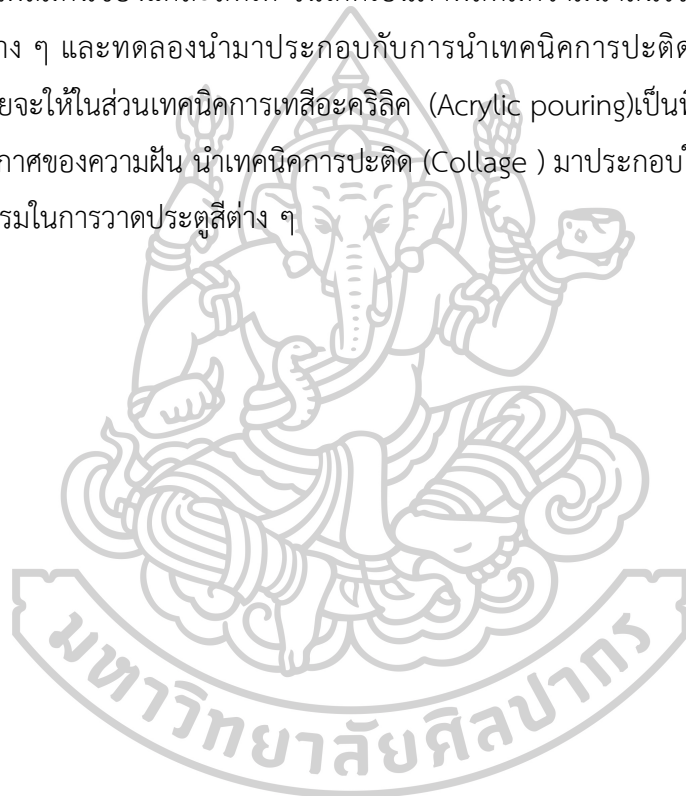
รูปภาพที่ 60 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1



รูปภาพที่ 61 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

1.2 วิเคราะห์ ผลงานสร้างสรรค์ในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่3 และชั้นที่ 4

ในผลงานชั้นที่1 และชั้นที่ 2 ผู้สร้างสรรค์ได้รับคำแนะนำและชี้แนะจากทางคณาจารย์ โดยให้ศึกษาเกี่ยวกับความฝันเพิ่มเติม ยังสื่อถึงความฝันไม่มากพอ ไม่รู้สึกถึงความฝัน หาเทคนิคและองค์ประกอบที่น่าสนใจ เพิ่มเทคนิคการปะติด (Collage)ให้ชัดเจนมากขึ้น ผู้สร้างสรรค์จึงได้หาข้อมูลและศึกษาเกี่ยวกับความฝัน การจัดองค์ประกอบภาพ และเทคนิคการปะติด(Collage) ในระหว่างการค้นคว้า ผู้สร้างสรรค์เกิดความสนใจในเทคนิคการเทสีอะคริลิก (Acrylic pouring) เพราะรู้สึกว่าเป็นเทคนิคที่มีความอิสระ การเทสีและปล่อยให้สีไหลไปยังส่วนต่าง ๆ การทับซ้อนกันของสีและการผสมกันของแต่ละสีที่เท จนเกิดเป็นภาพสีที่มีความน่าสนใจ ผู้สร้างสรรค์จึงทำการทดลองเทสีต่าง ๆ และทดลองนำมาประกอบกับการนำเทคนิคการปะติด (Collage)และเทคนิคจิตรกรรม โดยจะให้ในส่วนเทคนิคการเทสีอะคริลิก (Acrylic pouring)เป็นพื้นหลังเพราะต้องการให้รู้สึกถึงบรรยากาศของความฝัน นำเทคนิคการปะติด (Collage) มาประกอบในผลงานมากขึ้น และใช้เทคนิคจิตรกรรมในการวาดประตูดึงต่าง ๆ





รูปภาพที่ 62 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3



รูปภาพที่ 63 ภาพที่ 60 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

1.3 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่5 และชั้นที่ 6

ในผลงานชั้นที่3 และชั้นที่ 4 ผู้สร้างสรรค์ได้รับคำแนะนำและชี้แนะจากทางคณาจารย์ โดยในผลงานชั้นที่ 3 และชั้นที่ 4 มีสีสັນ พื้นผิวและลวดลายมากเกินไป จนทำให้ขาดมิติของภาพ สีของพื้นหลังที่มีความสดกว่าสีที่อยู่ในระยะหน้า และพื้นผิวของพื้นหลังที่มีความคล้ายกับพื้นผิวของเทคนิคการปะติด(Collage) จึงทำให้ดูกลืนและขาดมิติ และขาดการสื่อถึงเรื่องราว อารมณ์และความรู้สึกขาดความน่าสนใจในชิ้นงาน ผู้สร้างสรรค์จึงได้ค้นคว้าและทำการทดลองเทคนิควิธีการเพิ่มเติม และในผลงานชั้นที่5และชั้นที่6 ผู้สร้างสรรค์ ได้นำคำชี้แนะจากทางคณาจารย์ ข้อมูลและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความฝัน และเทคนิควิธีการ การสร้างสรรค์ที่ได้มีการค้นคว้าและทดลองมาปรับใช้ โดยใช้โทนสีที่เป็นโทนเดียวกันเพื่อให้สื่อถึงเรื่องราว และให้รับรู้ถึงอารมณ์และความรู้สึกของความฝัน ใช้สีที่เข้มในระยะหลังเพื่อให้เกิดเงาและมิติมากขึ้น มีการใช้เทคนิคการปะติด(Collage)ผสมผสานกับเทคนิคจิตรกรรมมากขึ้น เพิ่มการประกอบกันของรูปร่าง รูปทรง และสีจนเกิดเป็นรูปทรงใหม่ เพื่อให้ผลงานมีเรื่องราวและเกิดความน่าสนใจมากขึ้น



รูปภาพที่ 64 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่2



รูปภาพที่ 65 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ตารางที่ 3 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ จำนวน 6 ชิ้น

ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์	แนวความคิด/ แรงบันดาลใจ	รูปแบบการ แสดงออก	เทคนิควิธีการ	แนวทางการ พัฒนา
<p>ผลงานชิ้นที่ 1 และชิ้นที่2</p> 	<p>ได้รับแรงบันดาลใจมาจากความไม่รู้ของความฝัน โดยในแต่ละคืนที่เราได้นอนหลับเราจะไม่สามารถรู้ได้ว่าเราจะฝันถึงอะไร หรือฝันเกี่ยวกับเรื่องอะไร เป็นความไม่รู้และไม่แน่นอนของความฝัน</p>	<p>ใช้สัญลักษณ์เป็นประตูเพื่อสื่อถึงความไม่รู้ของความฝัน เพราะเราเองก็ไม่สามารถรู้ถึงสิ่งที่อยู่หลังประตูได้ เช่นเดียวกับความฝันที่ไม่สามารถรู้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นได้</p>	<p>เริ่มทดลองเทคนิคการตัดปะติด (Collage) ประกอบกับการใช้สีน้ำมัน</p>	<p>ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับทฤษฎีของความฝัน และค้นคว้าทดลองหาเทคนิคเพิ่มเติมเพื่อนำมาต่อยอดและพัฒนา</p>

ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์	แนวความคิด/ แรงบันดาลใจ	รูปแบบการ แสดงออก	เทคนิควิธีการ	แนวทางการ พัฒนา
<p>ผลงานชิ้นที่ 3 และชิ้นที่4</p> 	<p>สื่อถึงความไม่รู้ และความไม่ แน่นอนของความ ฝัน โดยสื่อผ่าน สภาพแวดล้อมที่ หลากหลายและ องค์ประกอบ ภายในที่มาจาก ร่วมกันแบบไม่มี ที่มา</p>	<p>ใช้สัญลักษณ์ ประตูดึงการสื่อ ความหมายแต่มี การเพิ่มเติม องค์ประกอบ ต่าง ๆ เข้าไป เพื่อให้รู้สึกถึง ความฝันมากขึ้น</p>	<p>ใช้เทคนิคการ ตัดปะ (Collage)และ ทดลองนำ เทคนิคการเท สีอะคริลิก (Acrylic pouring)มา ปรับใช้ใน ผลงาน</p>	<p>สีส้นและ พื้นผิวมาก จนเกินไป และผลงาน ยังไม่ สามารถสื่อ อารมณ์ได้มา จึงต้องศึกษา เพิ่มเติม เกี่ยวกับ เทคนิคและ แนวทางการ ใช้เพิ่มเติม</p>
<p>ผลงานชิ้นที่ 5 และชิ้นที่ 6</p> 	<p>ได้รับแรงบันดาลใจ จากความฝัน ที่รู้สึกน่ากลัวและ ความฝันที่รู้สึกถึง ความเหนือจริง การตกอยู่ใน สภาพแวดล้อมที่ ไม่สามารถ ควบคุมได้ และ หลาย ๆ สิ่ง สามารถเกิดขึ้น</p>	<p>ใช้โทนสีเพื่อสื่อ ถึงอารมณ์ให้ มากขึ้น เพิ่มการ ประกอบกันของ รูปทรงต่าง ๆ โดยใช้ เทคนิค การปะติด (Collage)ผสม กับเทคนิค จิตรกรรม และ ยังคงแฝง</p>	<p>ใช้เทคนิคการ เทสีอะคริลิก (Acrylic pouring)เป็น พื้นหลัง และ ใช้เทคนิคการ ตัดปะ (Collage)ผสม กับเทคนิค จิตรกรรม ใช้ องค์ประกอบ</p>	<p>นำโทนสีมา ใช้เพื่อสื่อถึง อารมณ์และ ความรู้สึก ให้ เด่นชัดมาก ยิ่งขึ้น นำ รูปร่าง รูปทรงต่าง ๆ มาใช้และ นำมา ประกอบกัน</p>

ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์	แนวความคิด/ แรงบันดาลใจ	รูปแบบการ แสดงออก	เทคนิควิธีการ	แนวทางการ พัฒนา
	และอยู่ร่วมกันได้ ในความฝัน	สัญลักษณ์ประตุ ไว้	ต่าง ๆ	เพื่อให้เกิด จินตนาการ และรู้สึกถึง ความฝันมาก ยิ่งขึ้น

สรุป การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

ในผลงานการสร้างสรรค์ผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ผลงานที่มีความเกี่ยวข้องกับความฝันกับประตุ โดยต้องการสื่อถึงความไม่รู้ของความฝันเปรียบเสมือนการไม่รู้ว่ามီးอะไรเกิดขึ้นที่หลังประตุ ผู้สร้างสรรค์ได้ทำการค้นคว้าหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความฝัน หาข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิควิธีการต่าง ๆ และทำการทดลอง นำมาค่อย ๆ ปรับใช้เพื่อให้เข้ากับแนวความคิดมากที่สุด โดยผลงานสร้างสรรค์ในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ โดยส่วนมากเป็นการลองผิดลองถูก จึงทำให้เทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่ได้นำมาใช้จึงเกิดความไม่ลงตัวซ่อนอยู่ในผลงานแต่ละชิ้น และผู้สร้างสรรค์มีความกลัว จึงไม่กล้านำองค์ประกอบต่าง ๆ และจินตนาการเพิ่มเติมลงไปมากนัก โดยทางคณาจารย์ได้แนะนำว่าให้กล้าใช้จินตนาการและให้เพิ่มองค์ประกอบให้มีเรื่องราวให้มากขึ้น ผู้สร้างสรรค์จึงได้มองภาพรวมของผลงานและค่อย ๆ เพิ่มเติมจินตนาการและองค์ประกอบต่าง ๆ ลงไปในผลงานแต่ละใช้ โดยชิ้นที่ 5 และ 6 ผู้สร้างสรรค์ได้มีความกล้าที่เพิ่มเติมสิ่งต่าง ๆ ลงไปและมีความกล้าที่จะทำมากขึ้น ผู้สร้างสรรค์ได้นำข้อชี้แนะจากทางคณาจารย์ การค้นคว้าหาข้อมูล ทหารทดลองเทคนิควิธีการต่าง ๆ มาพัฒนา ต่อยอด และปรับใช้ในผลงานชุดต่อไป

2. ผลงานสร้างสรรค์ช่วงวิทยานิพนธ์

หลังจากที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์และทดลองเทคนิควิธีการ ในผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ผู้สร้างสรรค์ได้สังเกตเห็นถึงแนวความคิด เทคนิคและกระบวนการบางอย่างที่จะสามารถนำมาพัฒนาปรับใช้และต่อยอดได้ และผู้สร้างสรรค์ต้องการนำเรื่องราวของความฝันกับประตุมาต่อยอดเพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงกัน โดยนำเรื่องราวและสถานที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับตนเอง นำองค์ความรู้ที่ได้ค้นคว้า

เกี่ยวกับความฝันและการเฝ้ายาวจิตใจของความฝัน ศิลปินและผลงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับความฝันและจินตนาการ โดยนำเสนอผ่านผลงานจิตรกรรม ที่รวมเทคนิคต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน เพิ่มการประกอบกันของรูปทรงต่าง ๆ เพื่อให้เกิดรูปทรงใหม่และความหมายใหม่ โดยในทั้งหมดนี้เพื่อให้การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์เกิดความน่าสนใจ สามารถแสดงออก สื่อถึงความรู้สึกและสื่อถึงความหมายและแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์ให้ได้มากที่สุด โดยผลงานวิทยานิพนธ์ทั้ง 4 ชิ้นจะเป็นการแบ่งห้องให้กับความฝันขึ้นละห้อง โดยในแต่ละห้องจะมีความแตกต่างกัน

วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์จำนวน 4 ชิ้น

2.1 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ผู้สร้างสรรค์ได้นำเรื่องราวของประตูกับความฝันมาต่อยอดให้มีเรื่องราวและเกี่ยวข้องกับตนเองมากขึ้นโดยจะนำความฝันมาจัดวางในสภาพแวดล้อมที่เป็นห้อง เพราะในช่วงเวลาที่ผ่านไปผู้สร้างสรรค์มักจะอยู่ในห้องโดยส่วนมาก และผู้สร้างสรรค์รู้สึกที่ห้องเป็นพื้นที่ ที่มีความเป็นอิสระ เป็นพื้นที่ที่ผู้สร้างสรรค์รู้สึกปลอดภัยและสามารถเป็นตัวเองได้ อย่างเต็มที่ ผู้สร้างสรรค์จึงเกิดแรงบันดาลใจจากห้อง ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้จึงเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับห้องและความฝันโดยผลงานวิทยานิพนธ์ทั้ง 4 ชิ้นจะเป็นการแบ่งห้องให้กับความฝันขึ้นละห้อง โดยในแต่ละห้องจะมีความแตกต่างกัน นำเทคนิคต่าง ๆ มาใช้ แต่จะปรับให้มีความเข้ากันและลงตัวมากขึ้นใช้เทคนิคการทาสีอะคริลิก สีดำและขาวเพื่อเป็นพื้นหลังและเป็นบรรยากาศของภาพ แต่ใช้สีที่มีความสดและดูฉูดฉาดเพื่อให้จุดเด่นของผลงานเด่นชัดมากขึ้น ใช้เทคนิคการตัดแปะโดยจะนำมาจากสื่อ นิตยสารต่าง ๆ นำมาขยายให้เป็นแผ่นใหญ่และนำมาตัดในส่วนที่ต้องการ ผสมผสานกับเทคนิคจิตรกรรมเพื่อให้เกิดรูปร่างรูปทรงใหม่และความหมายใหม่เพื่อสื่อถึงตัวตนและเรื่องราวของความฝัน โดยในส่วนประกอบของแต่ละรูปทรงจะมาจากความชอบและประสบการณ์ที่ผ่านมาของผู้สร้างสรรค์ และใช้เฟรมทรงโค้งเพื่อให้ผลงานดูน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ในผลงานจะมีองค์ประกอบต่าง ๆ มากมายทั้งมีความเกี่ยวข้องกันและไม่มีความเชื่อมโยงกัน จัดองค์ประกอบภาพโดยแบ่งครึ่งเป็น 2 ห้องเพื่อให้เกิดความสมดุลในผลงาน และนำเสาไว้ตรงกลางเพื่อเป็นจุดเด่นของภาพ โดยจะมีเรื่องราวที่แตกต่างกัน เพื่อให้ความรู้สึกถึงจินตนาการและการคาดเดาไม่ได้ของความฝัน เป็นผลงานจุดเริ่มต้นของผลงานศิลปนิพนธ์ ชุด “ห้องแห่งความฝัน” ผลงานชิ้นนี้จึงชื่อห้องเก็บฝัน



รูปภาพที่ 66 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1
ชื่อผลงาน “ห้องเก็บฝุ่น”,ขนาด120x90เซนติเมตร
เทคนิค เทคนิคผสม

2.2 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2

ในผลงานชิ้นที่ 2 ผู้สร้างสรรค์ได้เพิ่มมุมมองของห้องให้มากขึ้น เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงการอาศัยอยู่ภายในห้องให้เด่นชัด สื่อถึงสัตว์ประหลาดที่คอยกัดกินความฝัน เพิ่มหน้าต่างที่ภายนอกเป็นสภาพแวดล้อมในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสื่อความไม่แน่นอนของความฝัน ซึ่งใน 1 คืนที่เราอนเราจะสามารถฝันถึงเรื่องต่าง ๆ ได้มากมาย แบ่งส่วนที่เป็นเงาโดยใช้สีอะคริลิกสีดำผสมน้ำ และใช้สีโทนร้อนในส่วนของลื่นของสัตว์ประหลาด ส่วนตัวสัตว์ประหลาดจะเป็นการค่อย ๆ ไล่สีขึ้นไปเพื่อให้ผลงานเกิดมิติของห้องขึ้นมา ให้สัตว์ประหลาดอยู่ทางด้านขวาในระยะหน้า เพื่อเป็นจุดเด่นของผลงาน ขอบหน้าต่างเป็นระยะกลาง และพื้นหลังภายนอกหน้าต่างเป็นระยะหลังที่สุด ใช้เทคนิคการปะติด(Collage)มากขึ้น โดยนำกระดาษที่ได้นำมาขยาย ฉีกและปะติด รวมกันเพื่อให้เกิดรูปทรงใหม่ ซึ่งเป็นตัวตนของความฝันที่คอยกัดกินฝันและส่วนประกอบอื่น ๆ เข้าไป เป็นที่มาของผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2 ชื่อผลงาน ฝันกินฝัน



รูปภาพที่ 67 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน “ฝันกินฝัน”,ขนาด90x200เซนติเมตร

เทคนิค เทคนิคผสม

2.3 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3

ผลงานขั้นที่ 3 ผู้สร้างสรรค์ได้เล็งเห็นถึงตัวตนและเรื่องราวของความฝันที่มีความน่าสนใจ ผู้สร้างสรรค์จึงนำรูปทรงจากนิตยสารที่ผู้สร้างสรรค์ได้นำมาขยายบน A4 นำมาตัดและประกอบเป็นรูปทรงใหม่เพื่อสื่อถึงการแสดงออกถึงตัวตนของความฝันให้มากขึ้น เป็นการสร้างสรรค์ที่สื่อถึงความฝันให้ออกมาเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น ใช้เตียงนอนเป็นสัญลักษณ์ของการนอนและหลับฝัน นำจุดเด่นไว้ตรงกลางเพื่อให้เกิดความเด่นชัดมากยิ่งขึ้น และมีองค์ประกอบที่คล้ายกันเป็นองค์ประกอบรองแต่มีการลงแสงเงาเพื่อลดระยะให้มีมิติมากยิ่งขึ้น โดยในภาพจะเพิ่มส่วนประกอบต่าง ๆ เพื่อให้ภาพมีเรื่องราวและตัวตนของความฝันจะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่หลายหลาย มีหลายตัวตน แต่ไม่สามารถออกจากห้องที่เป็นความฝันได้ ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3 จึงชื่อว่า ตัวตนของความฝัน



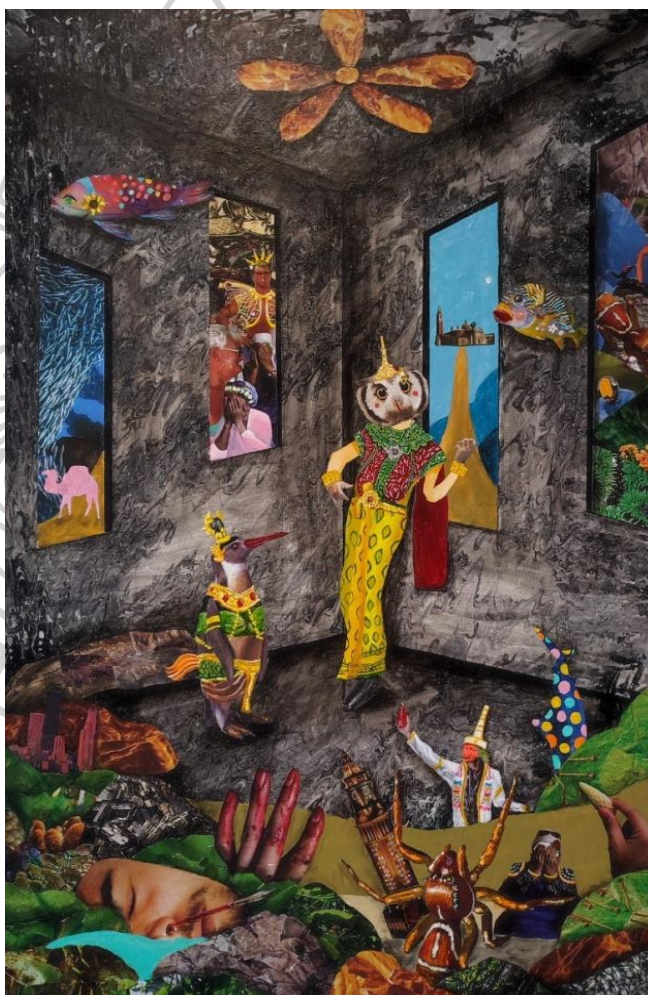
รูปภาพที่ 68 ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3

ชื่อผลงาน “ตัวตนของความฝัน”,ขนาด150x100เซนติเมตร

เทคนิค เทคนิคผสม

2.4 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4

ในผลงานชั้นที่4 ผู้สร้างสรรค์ยังคงจัดจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ ไว้ในห้อง แต่ได้จัดองค์ประกอบที่แบ่งระยะ หน้า กลาง และระยะหลังสุด อย่างเห็นได้ชัด เพื่อให้ผลงานรู้สึกเหมือนอยู่ในห้องให้ได้มากที่สุด เพิ่มหน้าต่างที่เป็นเหมือนความฝันในเรื่องต่าง ๆ ที่หลากหลาย ใช้สีสันทันทีหลากหลายเพื่อให้รู้สึกถึงความสนุกสนาน และจินตนาการ ใช้โทนสีขาวและดำเป็นพื้นหลังเพื่อให้แตกต่างและไม่ให้ลืมนับกับองค์ประกอบที่อยู่ระยะหน้ามากเกินไป เป็นการทำให้ภาพมีมิติมากยิ่งขึ้นซึ่งในผลงานชั้นที่ 4 องค์ประกอบต่าง ๆ ของภาพจะแสดงออกถึงเรื่องราวและความเป็นตัวเองมากที่สุด ผู้สร้างสรรค์ ได้นำความชอบของตนเองผสมกับจินตนาการจึงเกิดเป็นผลงานชั้นที่4 ชื่อ ฝันกลางวัน



รูปภาพที่ 69 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน “ฝันกลางวัน”,ขนาด150x100เซนติเมตร

เทคนิค เทคนิคผสม

ตารางที่ 4 วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ จำนวน 4 ชิ้น

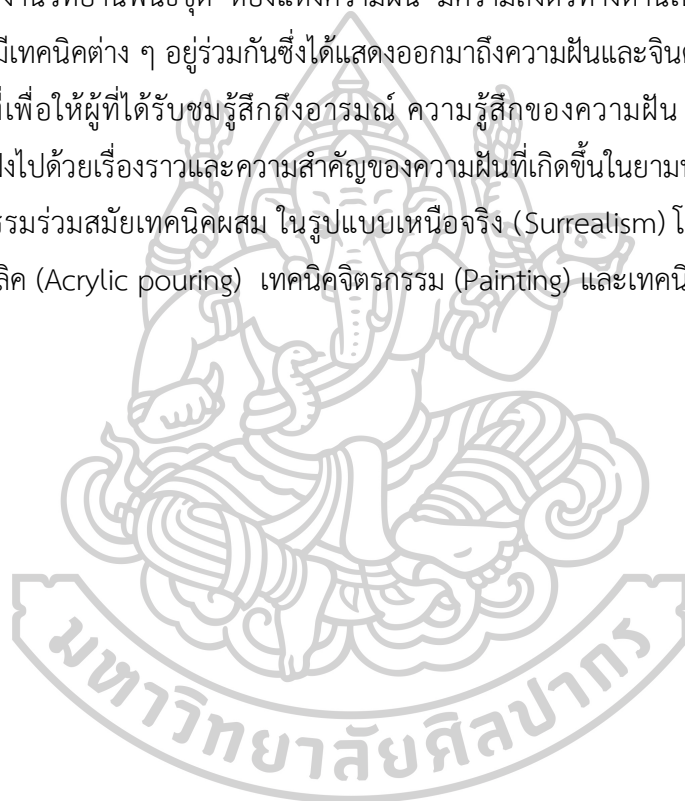
ผลงานสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์	แนวความคิด/ แรงบันดาลใจ	รูปแบบการ แสดงออก	เทคนิควิธีการ	แนวทางการ พัฒนา
<p>ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1</p> 	<p>สื่อถึงห้องที่กักเก็บความฝันและไม่สามารถออกไปยังนอกห้องที่เป็นโลกความจริงไว้ได้</p>	<p>นำเสนอความฝันและจัดวางให้อยู่ในห้องและใช้เฟรมผ้าใบโค้งเพื่อให้เกิดความรู้สึกที่แปลกใหม่และให้ความรู้สึกถึงการอยู่ในห้อง</p>	<p>ใช้เทคนิคการเทสีอะคริลิก (Acrylic pouring) และใช้เทคนิคการตัดปะติด(Collage)ผสมกับเทคนิคจิตรกรรม</p>	<p>นำแนวความคิดและแนวทางผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์มาต่อยอดและเพิ่มจินตนาการอารมณ์และความรู้สึกให้มากขึ้น</p>
<p>ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2</p> 	<p>สื่อถึงตัวตนของความฝันที่คอยกักกินฝันอื่นๆ และหน้าตาที่มีสภาพแวดล้อมในรูปแบบต่างๆ</p> <p>สื่อถึงความไม่แน่นอนของ ความฝัน</p>	<p>นำตัวตนของความฝันมาจัดวางในห้องที่เปรียบเสมือนเป็นห้องแห่งความฝัน</p>	<p>ใช้เทคนิคการเทสีอะคริลิก (Acrylic pouring) และใช้เทคนิคการตัดปะติด(Collage)ผสมกับเทคนิคจิตรกรรม</p>	<p>เพิ่มแสงเงาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพิ่มจุดเด่นในผลงานเพื่อให้องค์ประกอบของภาพให้ออกมาสมบูรณ์</p>
<p>ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3</p> 	<p>สื่อถึงการแสดงตัวตนของความฝันที่จะประกอบด้วยเรื่องราวต่างๆ ผสมอยู่ภายในต้นตอ นั่น ๆ</p>	<p>นำตัวตนของความฝันมาจัดวางในห้องโดยพื้นหลังจะมีสภาพแวดล้อมแบบต่าง ๆ</p>	<p>เทคนิคเทสีอะคริลิก (Acrylic pouring) และใช้เทคนิคการตัดปะติด(Collage)และเทคนิคจิตรกรรม</p>	<p>จัดองค์ประกอบให้มีความเป็นเอกภาพเพิ่มเรื่องราวและส่วนประกอบของภาพให้มากขึ้น</p>

ผลงานสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์	แนวความคิด/ แรงบันดาลใจ	รูปแบบการ แสดงออก	เทคนิควิธีการ	แนวทางการ พัฒนา
<p>ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 4</p> 	<p>สื่อถึงความ อิสระใน แสดงออกของ ความฝันที่ถูก เก็บไว้ในห้อง</p>	<p>นำความฝันมา ไว้ในห้อง มี การจัดวาง องค์ประกอบ ของภาพโดยมี การแบ่งระยะ อย่างชัดเจน มี หน้าตาที่มี เรื่องราวที่ แตกต่างกัน เปรียบเทียบ เรื่องราวของ ความฝันใน รูปแบบต่าง ๆ</p>	<p>ใช้เทคนิคการเทสี อะคริลิก (Acrylic pouring) และ ใช้ เทคนิคการตัดปะ ติด(Collage)ผสม กับเทคนิค จิตรกรรม</p>	<p>นำความชอบ และจินตนาการ ของตนเองมาใช้ ในผลงานมาก ยิ่งขึ้น ผลงาน ชิ้นนี้จึงมี องค์ประกอบ และเรื่องราวที่ หลากหลายและ สามารถ ถ่ายทอดและ แสดงออกถึง ความฝันตามที่ ตามที่ผู้ สร้างสรรค์ ต้องการได้มาก ที่สุด</p>

สรุป การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ห้องแห่งความฝัน” ผู้สร้างสรรค์ได้ ศึกษาและ ค้นคว้า ทฤษฎีที่มีความเกี่ยวข้องกับความฝัน ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญของความฝันที่มีส่วนช่วย ในการเยียวยาจิตใจในยามหลับ ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับศิลปินไทยและต่างประเทศที่มีความ สอดคล้องกับ เทคนิควิธีการและผลงานของผู้สร้างสรรค์ และผู้สร้างสรรค์ได้ทำทำการค้นคว้าทดลอง เทคนิควิธีการสร้างสรรค์ในรูปแบบใหม่ ๆ เพื่อให้ผลงานสามารถถ่ายทอดแนวความคิด ความรู้สึก ความฝัน และจินตนาการของผู้สร้างสรรค์ให้ได้มากที่สุด

ในผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ห้องแห่งความฝัน” มีความลงตัวทางด้านเนื้อหา และในผลงานการ สร้างสรรค์จะมีเทคนิคต่าง ๆ อยู่ร่วมกันซึ่งได้แสดงออกมาถึงความฝันและจินตนาการของผู้สร้างสรรค์ ได้อย่างเต็มที่เพื่อให้ผู้ที่ได้รับชมรู้สึกถึงอารมณ์ ความรู้สึกของความฝัน ที่มีความไม่แน่นอน มี จินตนาการแฝงไปด้วยเรื่องราวและความสำคัญของความฝันที่เกิดขึ้นในยามหลับ ผ่านการสร้างสรรค์ ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยเทคนิคผสม ในรูปแบบเหนือจริง (Surrealism) โดยประกอบด้วยเทคนิค การเทสีอะคริลิก (Acrylic pouring) เทคนิคจิตรกรรม (Painting) และเทคนิคการปะติด(Collage)



บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ห้องแห่งความฝัน” มีทั้งหมดจำนวน 4 ชิ้น โดยเริ่มจากการได้รับแรงบันดาลใจมาจาก ความฝัน ศึกษาค้นคว้าถึงทฤษฎีที่มีความเกี่ยวข้องกับความฝัน การแสดงออกของจิตใจในยามหลับ จากแนวคิดนี้จึงเกิดการพัฒนาเป็นแรงบันดาลใจ ประกอบกับประสบการณ์การเป็นอยู่ของตนเองที่มักจะมีอยู่ในห้อง มีการทดลองในเทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้รู้สึกและให้เห็นถึงความฝันมากที่สุด และได้สร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะจิตรกรรมร่วมสมัย โดยจะประกอบด้วยเทคนิคการเทสีอะคริลิก (Acrylic pouring) เทคนิคจิตรกรรม (Painting) และเทคนิคการปะติด (Collage) เพื่อแสดงออกถึงตัวตนของความฝันและจินตนาการที่อยู่ในพื้นที่ของห้องที่มีอิสระ ด้วยการผสมผสานในรูปร่าง รูปทรงต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกันจนเกิดเป็นรูปร่าง รูปทรงที่มีความแปลกใหม่และความหมายต่างไปจากเดิม มีการศึกษาเรื่องการจัดองค์ประกอบ ทำแบบร่าง ทดลองเทคนิควิธีการรูปแบบต่าง ๆ ให้เห็นและรู้สึกของความฝัน และสามารถพัฒนาต่อไปได้

สรุป

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ห้องแห่งความฝัน” เป็นผลงานที่ต้องการนำเสนอเกี่ยวกับความฝัน จินตนาการ และประสบการณ์ของผู้สร้างสรรค์ที่จะใช้เวลาส่วนมากในการอยู่ในห้อง โดยจะนำความฝันและจินตนาการไว้ในห้องที่เปรียบเสมือนกับโลกแห่งความฝันที่ไม่สามารถออกนอกห้องที่เปรียบเสมือนกับโลกจริงได้ และผู้สร้างสรรค์รู้สึกความอิสระและการได้เป็นตัวเองเมื่ออยู่ในห้อง จึงเกิดเป็นห้องแห่งความฝัน มีการสร้างเรื่องราวที่อยู่ภายในห้องนั้น ใช้เทคนิค การตัดปะติด (Collage) ผสมผสานกับเทคนิคจิตรกรรมเพื่อให้เกิดเป็นรูปทรงใหม่และเรื่องราวที่มีความเฉพาะของแต่ละบุคคล

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ห้องแห่งความฝัน” ประกอบด้วยผลงานจำนวน 4 ชิ้น ดังนี้ ผลงานชิ้นที่ 1 ห้องเก็บฝัน ขนาด 120x100 เซนติเมตร , ผลงานชิ้นที่ 2 ฝันกินฝัน ขนาด 90x200 เซนติเมตร, ผลงานชิ้นที่ 3 ตัวตนของความฝัน ขนาด 150x100 เซนติเมตร, ผลงานชิ้นที่ 4 ฝันกลางวัน ขนาด 150x100 เซนติเมตร,

อภิปรายผล

ผลงานการสร้างสรรค์ผลงานที่บรรลุตามวัตถุประสงค์ของผู้สร้างสรรค์ผ่านผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยเทคนิคผสม ในรูปแบบเหนือจริง (Surrealism) ในแนวทางแบบแฟนตาซี (Fantasy) ที่ต้องการถ่ายทอดให้ผู้รับชมเข้าใจและรู้สึกถึงความรู้สึก จินตนาการและความสำคัญของความฝัน ที่ได้สะท้อนถึงเรื่องราวของความฝันที่ได้แสดงออกอยู่ภายในห้องที่ไม่สามารถออกไปยังภายนอกได้ แต่ยังคงสามารถแสดงตัวตนของตนเองออกมาได้อย่างเต็มที่ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ เป็นสื่อ ทำให้เกิดผลงานที่มีความแปลกใหม่และมีเอกลักษณ์ของผู้สร้างสรรค์ จึงทำให้ผู้รับชมได้สัมผัสถึงจินตนาการ และความฝันของผู้สร้างสรรค์ เกิดการตีความในความหมายต่าง ๆ เกิดการตั้งคำถามถึงความฝันมีความเกี่ยวข้องอย่างไรกับห้อง และองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ประกอบอยู่ในภาพนั้นมีที่มาที่ไปอย่างไร เกิดการถกคิดและใคร่ครวญถึงความฝันของตนเอง ในระหว่างการสร้างสรรค์ผู้สร้างสรรค์ได้มีการค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ นำข้อมูลของศิลปินมาปรับพัฒนาในผลงาน ซึ่งมีปัญหาและอุปสรรคในระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานทั้ง 4 ชิ้น ดังนี้

ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อผลงาน ห้องเก็บฝัน

ในผลงานชิ้นที่ 1 ห้องเก็บฝัน เป็นเรื่องราวจุดเริ่มต้นของห้องกับความฝัน สื่อถึงการบรรลุความฝันและจินตนาการให้อยู่ภายในห้อง โดยในรูปแบบและองค์ประกอบของผลงานที่อยู่ภายในห้องนั้น เป็นการต่อยอดมาจากผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ โดยในผลงานชิ้นนี้จะเน้นรูปแบบโครงสร้างของห้อง มีการแบ่งห้องเป็น 2 ฝั่ง โดยใน 2 ฝั่งของห้องนั้นจะมีเรื่องราวที่แตกต่างกันไป และมีเสาห้องตรงกลางคั่นกลางและเป็นจุดเด่น ได้รับแรงบันดาลใจมาจากรูปแบบผลงานของศิลปินของ มาร์ก ชากาล (Marc Chagall) ในผลงาน The Fiddler ที่จะมีจุดเด่นอยู่ตรงกลางและรอบข้างจะประกอบไปด้วยเรื่องราวต่าง ๆ และมีการใช้เทคนิคการปะติด (Collage) นำรูปทรงต่าง ๆ มาประกอบกันเพื่อให้เกิดรูปทรงใหม่และความหมายใหม่ซึ่งเทคนิคนี้มีความสอดคล้องกับเทคนิคของศิลปิน นักประติมากรรม ในผลงาน The Last Supper เป็นการนำภาพของหนุมานที่กำลังทานอาหาร และรอบ ๆ เป็นอาหารชนิดต่าง และรอบข้างของหนุมานเป็นคนที่กำลังพูดคุยกัน เป็นการผสมผสานภาพของไทยและภาพของตะวันตกได้เป็นอย่างดี

ผลงานชิ้นนี้จึงเป็นการเริ่มต้นของกระบวนการทำงาน และเทคนิคที่ได้มีการนำมาใช้ มีการทดลองระหว่างสร้างสรรค์ ซึ่งปัญหาและอุปสรรคที่พบเจอในระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานคือ ในระยะแรกการใช้เทคนิคการเทสีอะคริลิก (Acrylic pouring) ในการทำพื้นหลัง โดยอัตราส่วนผสมสีจะต้องเพียงพอต่อการเท เนื้อสีต้องเข้ากัน และปริมาณสีขาวและสีดำในการเทลงไปบนเฟรมผ้าใบต้องมีความเหมาะสม โดยจะปริมาณสีดำที่เทลงไปบนเฟรมผ้าใบต้องไม่มากเกินไปเพราะจะทำให้ผลงานขาดน้ำหนักและดูที่บตัน และไม่สามารถคาดเดาถึงลวดลายของสีอะคริลิกที่กำลังไหลที่เกิดขึ้น

บนเฟรมไม้ จึงต้องคอยระวังในการสร้างลวดลายและคอยควบคุมปริมาณสีอยู่เสมอ และในระยะที่สอง การร่างภาพ เมื่อนำมาขยายลงบนเฟรมผ้าใบในขนาดจริงผลปรากฏว่าจะมีช่องว่างอยู่บางส่วน จึงต้องหาคู่ประกอบต่าง ๆ เพิ่มเข้าไป และเมื่อได้ลงมือทำพบว่าขนาดของแต่ละองค์ประกอบมีความไม่พอดีกัน โดยบางชิ้นใหญ่เกินไป และบางชิ้นเล็กเกินไป จึงต้องกะขนาดและตัดให้พอดีในชิ้นที่ใหญ่เกินไป ในส่วนที่เล็กเกินไปจะต้องนำมาขยาย และเพิ่มองค์ประกอบต่าง ๆ เพิ่มลงไป และในผลงานขาดแสงเงาความลึกและมิติของห้อง

ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อผลงาน ผืนกินฝัน

ในผลงานชิ้นที่ 2 ผืนกินฝัน เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์ประหลาดที่คอยกัดกินความฝันต่าง ๆ โดยในตัวของสัตว์ประหลาดนั้นจะประกอบไปด้วยฝันต่าง ๆ ที่ตนเองได้กินเข้าไป โดยจะยังคงอยู่ในห้องและมีหน้าต่างที่แสดงถึงสภาพแวดล้อมแบบต่าง ๆ อยู่ในระยะหลังเพื่อสื่อถึงการไม่แน่นอนของความฝัน โดยเทคนิคการประกอบกันของสัตว์ประหลาดที่อยู่ภายในผลงานได้รับแรงบันดาลใจมาจากเทคนิคของศิลปิน เดเรค ฟอว์จัวร์ (Derek Fordjour) ในผลงาน Boom! Lockstep! March เป็นการนำกระดาษสี และกระดาษชนิดต่าง ๆ มามาปะติดเข้าด้วยกันจนเกิดเป็นรูปทรงของนักดนตรีและเครื่องดนตรี

ในผลงานชิ้นที่ 2 ผู้สร้างสรรค์ได้นำปัญหา และอุปสรรคจากผลงานชิ้นที่ 1 มาแก้ไขโดยในขั้นแรกผู้สร้างสรรค์ได้กะปริมาณสีและส่วนผสม โดยให้อัตราส่วนของสีขาวมากกว่าสีดำเพื่อให้ผลงานมีแสงมากขึ้น และกะส่วนผสมของสีโดยให้มีปริมาณที่เยอะกว่าการผสมผลงานชิ้นที่ 1 เนื่องจากผลงานชิ้นที่ 2 มีขนาดใหญ่กว่าผลงานชิ้นที่ 1 และถ้าปริมาณสีเหลือน้อยคงสามารถเก็บไว้ใช้ให้ผลงานชิ้นต่อไปได้ ในส่วนของการขยายแบบร่าง ยังคงมีที่ว่างอยู่เล็กน้อย จึงได้มีการเพิ่มองค์ประกอบต่าง ๆ เข้าไปในผลงานชิ้นที่ 2 มีส่วนที่เป็นหน้าต่างในระยะหลัง เนื่องจากสีน้ำในเป็นสีที่บางจึงเมื่อลงสีไปแล้วทำให้เห็นถึงลวดลายทางด้านหลัง จึงต้องทาสีอะคริลิกสีขาวเป็นสีรองพื้นเพื่อทำให้สีน้ำมันที่ลงมีความสดมากขึ้น และนำสีอะคริลิกสีดำผสมน้ำมาลงในส่วนที่เป็นมิติของห้องเพื่อเพิ่มความลึกขึ้นและทำให้ผลงานดูมีมิติมากยิ่งขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 3 ชื่อผลงาน ตัวตนของความฝัน

ในผลงานชิ้นที่ 3 ตัวตนของความฝัน เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงตัวตนของความฝันที่เป็นนามธรรมสร้างสรรค์ออกมาให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น สามารถเห็นและสามารถรู้สึกได้โดยตัวตนของความฝันนี้จะยืนอยู่บนเตียงที่เป็นสัญลักษณ์สื่อถึงการนอน เพื่อสื่อถึงตัวตนของความฝันที่เกิดขึ้นมาจากการนอน จัดให้ตัวตนของความฝันรวมอยู่ตรงกลางได้รับแรงบันดาลใจการจัดองค์ประกอบมาจากศิลปิน ประทีป คชบัว จากผลงาน โควิด้า จุดเด่นเป็นรูปผู้หญิงผสมคางคกอยู่ตรงกลางของภาพ และรอบ ๆ ข้างจะเป็นเรื่องราวต่าง ๆ และได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปิน ซัลบาดอร์ ดาลี (Salvador Dali) จากผลงาน The burning giraffe มีคนผสมผสานกับลิ้นชักเป็นจุดเด่นอยู่ตรง

กลางและในระยะหลัง มีองค์ประกอบที่คล้ายกันเป็นองค์ประกอบรอง และผู้สร้างสรรค์ได้นำภาพรูปทรงต่าง ๆ มาประกอบเข้าด้วยกัน ด้วยรูปทรงและภาพที่หลากหลายจึงเกิดเป็นตัวตนของความฝันในผลงานชิ้นที่ 3 ผู้สร้างสรรค์ได้นำจุดเด่นจากผลงานชิ้นที่ 2 มาต่อยอด และนำปัญหาและอุปสรรคมาปรับปรุงและแก้ไข โดยเลือกให้จุดเด่นมีขนาดใหญ่ที่สุด และนำสีอะคริลิกสีดำผสมน้ำระบายในส่วนที่เป็นเงา เพื่อให้ผลงานมีความลึก และมีมิติมากขึ้น

เนื่องจากการปะติดรูปทรงต่าง ๆ สีที่อยู่ในองค์ประกอบมาจากกระดาษที่ได้ทำการขยายและพิมพ์ออกมาจึงทำให้สีค่อนข้างซีด เลยทำให้ผลงานไม่มีมิติ ผู้สร้างสรรค์จึงนำสีอะคริลิกสีต่าง ๆ มาวาดลวดลายต่าง ๆ และระบายสีทับ เพื่อให้ผลงานมีความโดดเด่นมากยิ่งขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 4 ชื่อผลงาน ฝันกลางวัน

ในผลงานชิ้นที่ 4 ฝันกลางวันเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการพักผ่อน ฝันเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ โดยจะยังคงอยู่ในห้องและมีหน้าต่างอยู่ด้านหลังบอกเล่าถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน ความไม่แน่นอน และการคาดเดาไม่ได้ของความฝัน เป็นการปล่อยให้ความฝันค่อย ๆ แสดงตัวตนของตนเองออกมา โดยมีการนำศิลปะไทยมาปรับใช้ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบผลงานของศิลปิน นักรบ มูลมานัส ในผลงานชื่อ Lao Duang Duen ในผลงานเป็นภาพผู้หญิงไทยนั่งอยู่ท่ามกลางดอกไม้สีเหลือง และจะมีองค์ประกอบต่าง ๆ อยู่โดยรอบ เป็นการผสมผสานภาพวัฒนธรรมไทย ศิลปะไทย กับศิลปะของตะวันตก และ ผสมผสานกับศิลปะสมัยใหม่

ในผลงานชิ้นที่ 4 ผู้สร้างสรรค์ได้มีการระมัดระวังเรื่องปริมาณการเทศน์มากขึ้น และระวังในเรื่องของอัตราส่วนสีดำและสีขาวมากขึ้น โดยจะให้ผลงานโดยรวมมีสีขาวมากกว่าสีดำเล็กน้อย ลงสีอะคริลิกสีดำเพื่อให้เกิดมิติ และความลึกที่ชัดเจนยิ่งขึ้น นำความชอบส่วนตัว และนำจินตนาการมาใช้ในการประกอบกันของรูปร่างรูปทรงมากยิ่งขึ้น และนำมาลงสีทับในบางส่วนเพื่อให้สีมีความสด เพื่อให้สามารถส่งอารมณ์และความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับความฝันให้ผู้รับชมได้รู้สึกมากยิ่งขึ้น

ผลงานการสร้างสรรค์ชุด "ห้องแห่งความฝัน" ทั้ง 4 ชิ้นเป็นการแรงผลักดันและเป็นแหล่งการเรียนรู้ต่อผู้สร้างสรรค์เป็นอย่างมาก ทำให้ผู้สร้างสรรค์ได้เข้าใจถึงตนเอง และเข้าใจถึงศิลปะ ได้มีการค้นคว้าถึงทฤษฎีต่าง ๆ และได้ทำการทดลองเทคนิคต่าง ๆ ก่อนที่จะนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงาน ทำให้ผู้สร้างสรรค์ได้รับรู้ถึงกระบวนการทำงานศิลปะที่นอกเหนือจากเทคนิคจิตรกรรมแบบเดิม ๆ เรียนรู้การผสมผสานในแต่ละเทคนิค ว่าต้องนำมาใช้ร่วมกันอย่างไรจึงจะเกิดความลงตัวให้มากที่สุด และยังสะท้อนถึงจินตนาการและความฝันของผู้สร้างสรรค์เอง ที่ผู้สร้างสรรค์ได้รู้สึกถึงและสร้างสรรค์ออกมา โดยจะยังคงอยู่ในห้อง ห้องที่ผู้สร้างสรรค์มักจะใช้เวลาอยู่ภายในและได้แสดงตัวตนออกมา ผู้สร้างสรรค์จึงอยากให้ผู้รับชมได้รู้สึกถึงจินตนาการและความฝันที่มีความแปลกใหม่ และรู้ถึงตัวตนของความฝัน และตัวตนของผู้สร้างสรรค์ที่ได้แสดงออกผ่านออกมาทางผลงานทั้ง 4 ชิ้น

ข้อเสนอแนะ

1. นำเสนอเรื่องราวที่มีความเกี่ยวข้องกับความฝัน ควรศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อและสัญลักษณ์ที่มีความเกี่ยวข้อง แฝงจินตนาการ ประกอบการนำเสนอหาที่มีความเชื่อมโยงกับความฝันเพื่อให้การสร้างสรรค์ผลงานมีความหมายและมีความเกี่ยวข้องกับความฝันและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

2. ศึกษารูปแบบผลงานศิลปกรรมของศิลปินควรมีการศึกษาทางด้านเนื้อหา และรูปแบบผลงานของศิลปินเพื่อให้การจัดองค์ประกอบ และจัดวางรูปแบบผลงานลงตัวมากยิ่งขึ้น ศึกษากระบวนการคิดและการปฏิบัติผลงานของศิลปินและนำมาปรับใช้กับตนเอง

3. ศึกษาทดลองสร้างสรรค์เทคนิคต่าง ๆ เพิ่มเติมมากยิ่งขึ้น นำมาทดลอง พัฒนา และสร้างสรรค์ เพื่อหาเทคนิคที่มีความแปลกใหม่และสามารถนำมาผสมผสานกับเทคนิคเดิมที่มีอยู่เพื่อให้ผลงานมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น



รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- ครุบ้านนอก.คอม. (2550). ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์. เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566, เข้าถึงได้จาก <https://www.kroobannok.com/99>
- ชิกมุนด์ ฟรอยด์. (2565). จิตวิทยาความฝัน [Dream psychology] (เมธินี ไชยคุณา, แปล). พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: แอร์โรว์.
- ณรงค์กร มโนจันทร์เพ็ญ. (2560). ความฝันของเราคืออะไรกันแน่ ทาไมเรามักจะฝันบ่อย ๆ . เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566, เข้าถึงได้จาก <https://thestandard.co/whatisourdream/>
- ภาณุพันธ์ วีรวุฒิชิต. ละลายความเป็นไทยเข้ากับศิลปะตะวันตกผ่านงานคอลลาจของนักรบ มูลมานัส. เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2566, เข้าถึงจาก <https://adaymagazine.com/port-4/>
- ภาณุพันธ์ วีรวุฒิชิต. ละลายความเป็นไทยเข้ากับศิลปะตะวันตกผ่านงานคอลลาจของนักรบ มูลมานัส. เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2566, เข้าถึงจาก <https://adaymagazine.com/port-4/>
- วิกานดา ระตนพันธ์. (2564). ความฝัน. เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566 , เข้าถึงได้จาก <https://ihealzy.com/dream/>
- ศิขรินทร์ ลางกุลเสน. หลากหลายในหนึ่งเดียว ผลงานของ Salvador Dali ที่เราอยากให้คุณรู้จัก. เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://groundcontrolth.com/blogs/sq-dalimuseum-famous-works>
- ศูนย์ให้คำปรึกษาและสะกดจิตด้วยเทคนิค NLP (CNCH). (2560). จิตใต้สำนึก ตามแนวทางของ Sigmund Freud. เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566 , เข้าถึงได้จาก <https://thaihypnosis.com/Content/page/-Sigmund-Freu>

ภาษาอังกฤษ

- Art indy. (2556). ลัทธิเหนือจริง. เข้าถึงเมื่อ 26 มิถุนายน 2566, เข้าถึงได้จาก ลัทธิเหนือจริง | art indy (wordpress.com)
- Facebook.(2564). ประทีป คชบัว. เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2566, เข้าถึงได้จาก https://web.facebook.com/Prateep.Kochabua/posts/346412620191980/?_rdc=1&_rdr
- Gigafox. (2559). ประเภทและรูปแบบพื้นฐานของภาพตัดปะ คอลลาจ. เข้าถึงเมื่อ 26 มิถุนายน

- 2566, เข้าถึงได้จาก <https://gigafox.ru/th/psihologiya/osnovnye-tipy-i-stili-kollazheikurs-kollazh-ot-pikasso-do-pop-arta/>
- KruBow Article. หลักการจัดองค์ประกอบศิลป์. เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก http://km.intrachai.ac.th/km/external_newsblog.php?links=80#
- Levitan Wooded Beach. คำอธิบายภาพวาด "วันเกิด" ของ Marc Chagall. เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://th.uobjournal.com/1163-description-of-marc-chagalls-painting-birthday.html>
- MGR ONLINE. (2557). จิตรกรยิวผู้มีเทวดาในหัวใจ. เข้าถึงเมื่อ 25 มิถุนายน 2566, เข้าถึงได้จาก <https://mgronline.com/science/detail/9570000102047>
- MGR ONLINE. (2551). Collage You self ศิลปะ-ปะ-ติด ปะ-ต่อ. เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://mgronline.com/live/detail/9510000138774>
- Smile art club. (2555). ศิลปะแฟนตาซี. เข้าถึงเมื่อ 26 มิถุนายน 2566, เข้าถึงได้จาก <http://smileartclub.blogspot.com/2012/05/fantasy-art.html>
- SARAKADEE LITE. (2557). ซัลวาดอร์ ดาลี. เข้าถึงเมื่อ 26 มิถุนายน 2566, เข้าถึงได้จาก <https://www.sarakadeelite.com/faces/salva-dor-dali/>
- THE ARTIST 147. (2561) ประทีป คชบัว อัดตาของศิลปะเหนือจริง อันดับหนึ่งของประเทศไทย. เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2566, เข้าถึงได้จาก <https://www.mixmagazine.in.th/00003674#:~:text=>
- The new york time. (2020). Derek Fordjour. เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566, เข้าถึงได้จาก <https://www.nytimes.com/2020/11/19/arts/design/derek-fordjour-self-must-die.html>



ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวณัฐมล อนุศักดิ์สิริ
วัน เดือน ปี เกิด	9 มีนาคม 2542
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2560 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลาย จากโรงเรียนสายปัญญาในพระบรมราชินูปถัมภ์ พ.ศ.2564 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เอกจิตรกรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พ.ศ.2564 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาทัศนศิลป์ศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
ที่อยู่ปัจจุบัน	655/19-20 ซอยบ้านครัวเหนือ ถนนบรรทัดทอง เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
ผลงานตีพิมพ์	2562 นิทรรศการ “Far Fest” คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 2564 ร่วมแสดงผลงานศิลปนิพนธ์ยอดเยี่ยม ปี 2564 2566 นิทรรศการศิลปนิพนธ์รุ่นที่ 13 สาขาทัศนศิลป์ศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร อำเภอเมืองจังหวัดนครปฐม

